

3-47.

საქართველოს
საბჭოთავო
საბჭოთავო

ბოტბეშო

№ 4

სადარჯულზე

1930

მ. მ. მ. მ.

ხსრა წლის თავზე

ზამთრის ჩვეულებრივი დღე ტფილისში, — ცივი, სუსხიანი.

არსნაოს შევერცხლოლი მიღამოები ამაყად დაყურებს თავზე ნაცრისფერ ქალაქს.

ხანდახან შშრაოდ თვის.

ხან კიდევ მზეც იკიატებს და ისევ თავს იმა-
ლავს ტყვისფერ ღრუბლებში.

ბოლავს ქარხნების საკვამურები...
ზუზუნებს საყვირი დროშაშაშაშები.

ჩვეულებრივი შრომის აურზაური ტრიალებს
ყველგან.

— დღეს ხომ 25 თებერვალია, საქართველოში
საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების დღე? — კითხუ-
ლობს ერთი.

— მერე?
— მერე და რატომ მუშაობენ?

— განუწყვეტელი საწარმოო კვირა...
— ააა?! — მოიქეჭა თავი პირველმა.

აგუგუნდა ერთხმად საშაბაშო საყვირები...
მუშათა მწყრივებმა დაფარა ქუჩები.

დაიტყვირა სადემონსტრაციო მთავარი მაგის-
ტრალი, და ათეული ათასი დემონსტრანტი შეგუბდა
ყოველ მოსახვევში.

უკრავს მუსიკა: სიმებიანი თუ სასულე ორკესტ-
რი, თარი, ფანდური...

ძველი თუ ახალი ტფილისის მემუსიკენი და-
მღვარან ფეხზე.

სასახლის წინ ამართულა ტრიბუნა:
ტრიბუნაზე — საქართველოს კომპარტიის (ბ) უზუ-
ცესი ბელადები, ხელმძღვანელები...

ქარნაული დაიწყო.
დაიწყო, მაგრამ...

როდის უნდა ჩაუაროს სახეიმო ტრიბუნას მო-
ზღვებულმა მუშათა რიგებმა!

დაბინდა.
ცივა...

ანათეს საქარნაულო სანათურები.
ყველაფერს თავის დრო და შნო აქვს, თორემ...

ზაშვისი ეღვასთან რა გამოსაჩენია ჩირალდნები?
მოდის ზღვა მწყრივები.

ჩვენი სახელოვანი წითელი არმია მოჩანს შშრო-
მელთა რიგებში, პიონერებთან ერთად და...

ათი-თარბეტი წლის წინამძღოლი (ცხადია, პიო-
ნერი) ხელმძღვანელობს ერთ-ერთ გუნდს...

მოდიან:
ტფილისის სიამაყე — მთავარსახელოსნოსა და
დგპოს მუშები;

ტრამაულები;
მეტყავეები;
მეთამბაქოები;

მოდიან ფაბრიკლები... პროლეტსტუდენტები,
მოწაფეები, პიონერები და სხვანი წითელ ჯართან,
პარტიის წევრებსა და კომკავშირელებთან ერთად...

მოდიან ავტოლებით...
ავტობუზებზე პერში დაფრიალებს სხვადასხვა ნი-
ღაბი.

ნიღბები:
კულაკების, „დამოუკიდებელი საქართველოს“
ბატონი მინისტრების, მენეჯლების და სხვათა.

აგერ, ტახტზე ზის ნიკოლოზ მეორის ნიღაბი
დღედაღასა და რასპუტინთან ერთად.

აგერ: კულაკების ხროვა, მენეჯლები...
ნიღაბში მყოფი ყველა დატუსაღებულა. მათ
დარაჯობს წითელი ჯარისა და საბჭოთა მოსახლეო-
ბის ფეხზელი თვალი.

მოდიან...
მაგრამ ბოლო რომ აღარ უჩანს?..

გრავინავს ორკესტრი.
ქიჟინობს დაფა-ზურნა, და ნიღაბსმული კინ-
ტრები უფლიან ბაღდადურს.

ტრიბუნიდან ისმის მისალმება და ლოზუნგება:
„ჩვენ მოვსპობთ კულაკობას, როგორც კლასს“

„ჩვენ ვარდავქმნით სოფლის მეურნეობას კო-
ლექტიურ საფუძვლებზე“

„ჩვენ შევასრულებთ წარმატებით ხუთწლიან
გეგმას ოთხ წელში“.

და მუშათა მწყრივების „ვაშას“ ძაბილში იფა-
რება ინტუიციასტა საქმიანი ლოზუნგები...

დამემ სახე მოიბინა.
„შრომის შემდეგ სახეიმოდ გამოსული მუშათა
კლასი რევოლუციონური სიმღერით აფეხილებს
ქუჩებს.“

ტრიბუნიდან ბელადები ისროდენ ლოზუნგებს...
ციოდა... ქარი უზებრავდა, მაგრამ...

სახეიმოდ აღტკინებულ მუშათა კლასს რა შე-
აჩერებს?!

3. ჩხიკვაძე

შ ი ნ ა ა რ ს ი:

1. როგორ იზარდა პროცენტი — ი. აბაშიძე	1	9. ნახშირი — ვ. ჩაჩბაიაძე	14
2. ჯანყი — მოთხრობა — მათე ზალკახი	3	10. ვიყო ინტონაციონალისტი — ვ. ფ.	16
3. ჩვენი ცოცხალი საქმე — გახეთი	6	11. ცხრა წლის თავზე — ვ. ჩხიკვაძე — გარეკანის მე-2 გვერდზე.	
4. ევროპის პიონერ, კლასიური ზომილის ფრონტზე	8	12. გადი ემ მოსავლიანობა, მამა კომუნერებობაში ჩაითრე, ჩვენ კოლექტიური მეურნეობის მომზე ვართ — გარეკანის მე-3 გვერდზე.	
5. ალი — მოთხრობა — ს. ერთაწმინდელის	10		
6. დაადგინეს — ლექსი — შ. შაველიშვილის	11		
7. გამჭვირვალე თვითმფრინვაები — შ. თ.	13		
8. მოვდივართ — ლექსი — ვ. ჯ.	14		

28 თებერვალი

№ 4

წელიწადი მეხუთე

1930

პ ი ო ნ ე რ ი

საქართველოს ბ. კ. ო. ცენტრალური და ტვილისის ბიუროების და განათლების სახალხო კომისიარატის ზედინაწარმის ადმინისტრაციის მთავარმართველობის უფრნალი ბავშვებისათვის

როგორ იზარდა პროცენტი

— როგორ გეკადრებათ! ჩვენი რაიონის მოსახლეობა 6 პროცენტით კლებულა. გვერთიანება შეუძლებელია ჩვენ ვინაობთ ჩვენს რაიონს, აქ კოლექტივიზაციას აუარებული დამატკობლებელი მიზეზი ვადიდობთ. ჩვენი რაიონის მთლიან ორი-ამი პროცენტი თუ შესდობს კოლექტივში გავრთიანებას. თქვენ კი 6 პროცენტს ვარუდობთ. შეუძლებელია, მოუხერხებელია.

— მიინც სკადეთ.

და როცა მეორე დღეს გლახთა კრებაზე დასვეს საკითხი რაიონის 6 პროცენტით გავრთიანების შესახებ, ხალხი აყვირა:

„აეწიოთ პროცენტი ოცამდე“.

ჩვენ სიხარულით ვიცნობდით, მხრებზე ხელს ვცემდით ამ ამაზაგებს და ვარუშენებდით მათ, რომ ჩქარა ეს პროცენტი კიდევ გაიზარდება, დაეაყვადებოდა.

მესამე დღეს დღითი ასწლოვანი მუხების ქვეშ დაეინახეთ მშრომელი გლეხობის თავყრილო ბა. ქალაქიდან ჩამოსული მუშა ბრიგადელები იდგენ კრების შუაში, გააკვირდენ ლოზუნგებს და დინჯად უხსნიდენ გლეხობას კოლექტივის რაობას.

ბოლოს უამრავი ხელი ცისკენ აიშარდა და გაისმა ჯანსაღი შეძახილი: „ვაშაა“. მე ვიგრძენი გამარჯვება, მოგნახე ჩემი მეგობარი, რომელსაც შეუძლებლად მიანდა ამ რაიონის 6 პროცენტით კოლექტივიზაცია და განცვიფრებულს შეესახებ:

— ამაზაგო, გესმის? აი, კიდევ გაიზარდა პროცენტი.

ჩვენ გვეშურეთ კრებისაკენ.

იქ ვნახეთ ჩვენი პატარა, ჩვილი პროცენტი, საოცრად გაზრდილი, ტანაყრილი, დავაყვაცებული. იგი უკვე 50-მდე აღწევდა.

მე მივყარა ეს პროცენტი და მინდოდა მისი სრული დავაყვაცება მხეხლა. რაიონი ღელავდა, ბიბოქრობდა, იყო შეძახილი, სიმღერა და დაკვირვილი ხელების ჰაერში შეტრიალება.

დათოვლილ შარავზეზე დაკვირდენ ბრიგადელები.

მახლობელი რაიონებიდან, მაზრებიდან, ოლქებიდან, ყოველდღე მოჰქონდათ ცნობები:

„პროცენტები იზრდება“.

ჩვენს რაიონშიც დიდხანს არ მომიხდა ლოდინი. ჩვენი პროცენტი იმ დღეებშივე გადიდა, დასრულდა

და გვერდით ამოუღდა მეზობელ მთლიანი კოლექტივიზაციის რაიონების პროცენტს.

ჩვენმა რაიონმაც ამაყურად გამოაცხადა: „გაუმარჯოს რაიონის მთლიან კოლექტივიზაციას“.

ბრიგადელები.

ვინ ტვილისიდან, ვინ ამიერკავკასიის სხვა საწარმოო ქალაქებიდან, ვინ კიდევ რუსეთის შორეული მხარეებიდან, ყველანი კი—მუშები, აგრონომები, სოფლისთვის საჭირო საბჭოთა მოქალაქენი.

საოლქო ქალაქში სასვეს ჩამოსულებით სასტუმროები და ოჯახები.

ჩვენი ბრიგადა ღამეს უმთავრესად კომკავშირის რაიონში ათედა. ვიქნინა განთიადამდე მავიდებზე. განთიადისას მიეჭრად თ სოფლებისაკენ.

უდიდესი საქმე გააკეთეს ბრიგადელებმა სოფლად. მათი დახმარებით ღარიბმა და საშუალო გლეხობამ თავიდან მოაცილა კულაკი, მათი დახმარებით შეუძლებელი მანქან ბით მინდვრის დამუშავებას, მათი.... მაგრამ სანამდე ჩამოვთვალა? მათი, ე. ი. მუშისა და მშრომელი გლეხის, ურთიერთ დახმარებით შენდება ის დიდი საქმე, რომელსაც ჩვენი ძირითადი მიზანი ეწოდება.

მთელს რაიონში განსაკუთრებულ მოძრავე ძალას წარმოადგენდა კომკავშირითა ბრიგადეები. ისინი, გარდა კოლექტივიზაციისათვის ხელის შეწყობისა, საგანგებულ თესვის სამზადისში აქტიურად ეხმარებოდენ გლეხებს. ჩვენს რაიონში ტრიერებზე, თესლის გასაყმენდად, მხოლოდ კომკავშირული ბრიგადეები მუშაობდენ.

განთიადზე ქალაქიდან ოთხივე მხრით მიქროდენ: ეტლებით, ცხენებით, ქვეითად. იმართებოდა სოფლებში მიტინგები და წყვდებოდა კოლექტივიზაციის საკითხები.

ყველაფრის ცენტრში დგას მუშა-ბრიგადელი.

სახელდახელოდ გამოსული საოლქო გაზეთები ეფინებოდა სოფლებს და მიჰქონდა წერილობითი რჩევა-დარიგება.

კოლექტივიზაციის ფრონტზე, განუწყობისა და მიგნებლებისაკენ სოფლის ვაჭმენდის შენდევ, ბრიგადეები პრაქტიკულად შეუდგენ საგანგებულ თესვის სამზადისს.

მაგრამ აქ მოკლედ მოვიგონათ კულაკების ის პროვოკაცია და შემოტრევიით საქმიანობა, რომელიც მათ კოლექტივიზაციის საწინააღმდეგოდ ჩაატარეს.

„ბრძოლა კულაკს“.

ის ამხანაგები, რომლებიც თვითონ არ დასწრებთან ამ დიად ამბებს, ვერასდროს ვერ წაპოვიდგენენ მას იმ სიცხოველით და მრავალფეროვნებით, როგორც იგი ჩვენს სოფლებში მიმდინარეობდა.

უკიდურესობამდე გამწვავდა კლასთა ბრძოლა. დაუნდობლად დაეჯახა ერთმანეთს ორი კლასი, ერთის მხრივ — ლაბიბი და საშუალო გლეხობა, მეორე მხრივ — კულაკობა.

ჩვენმა ხელმძღვანელმა ორგანოებმა წინასწარ იცოდნა, რომ კულაკობა, როგორც კლასი, უბრალოდ ვეღარ დასთმობდა პოზიციებს, დათანხმებდა შხამს და მოპირდაპირის სისხლსაც დაღვრიდა. მართლაც; კულაკი გამოროტებულად ეკვეთა ლაბიბი და საშუალო გლეხს. მშრომელი გლეხი დიდი ხანია იცნობდა კულაკობას, როგორც მთავრულ კლასს, სოფლისთვის ზედმეტ ბარჯს და უყოველთვის ფიქრობდა მის, როგორც კლასის, განადგურებაზე. აი რატომ იყო, რომ მიმდინარე კამპანიის დროს საშუალო და ლაბიბი გლეხობა მასიურად მოითხოვდა კულაკთა მთელი ოჯახების სოფლიდან განდევნას. რასაკვირველია, საკითხს უმრავლესობა სჭრის, ესეც რომ არ იყოს, ამ დროს, ე. ი. მიმდინარე საგანგებულო სისოფლო - სამეურნეო კამპანიის დროს, გ. ჩაიღდა კლასთა ბრძოლა, და რა დროს მოპირდაპირის შებრალებდა და დათმობაა. საშინელი თავდასხმებით და პროვოკაციით გამოვიდენ კულაკები. იმათ იხმარეს ყოველგვარი ღონე საკუთარი მატერიალური ფუფუნების და უფლებების შესანარჩუნებლად. დასწვეს მრავალი კოლექტივის შენობები, ძნები, პური, დახოცეს ჩვენნი მოწინავე კოლექტივისტი ამხანაგები, გაანადგურეს კოლექტივების ქონება და სხვა.

განსაკუთრებულად სდევნიდენ ისინი სოფლის კომკავშირელებს, რადგან ეს უკანასკნელნი მთელი თავისი ახალგაზრდული მეტროლი ენერგიით გამოდიოდენ მათ წინააღმდეგ, უხსნიდენ მშრომელ გლეხობას კულაკთა ნაღვლად მიზნებს, ააშკარაებდენ კულაკის სახეს და მოუწოდებდენ მათ კოლექტივიზაციისაკენ, ზვრადდენ კულაკებს, რომ მათ კიდევ რაიმე ზიანი არ მიეყენებინათ სოფლისა და კოლექტივისთვის. როგორც გითხარათ, ეს

მუშაობა კომკავშირელებს იაფად არ უჯდებოდათ. ესინი განიცდიდენ დევნას კულაკთა ოჯახებისაგან. ააშკარებელი მავალითის მოყვანა შეიძლება ამ თქმულის ნათელსაყოფად. აი თუნდაც:

იმ დღეს სოფელ სასირეთში (კასის რაიონი) ცის ქვეშ გაიმართა გლეხობის კრება. ვადასწვეტეს კოლექტივის ჩამოყალიბება და მასში მშრომელ გლეხთა გაერთიანება. ასწიეს ხელედი, შეზღვევ კალმები აიღეს და კოლექტივის სიაში თავისი გვარიბეც ჩასწერეს. ვადასწდა საკითხი. ამ საქმეში აქტიური მონაწილეობა მიიღო სოფლის ერთ-ერთმა კომკავშირეულმა. მან ავარეთვე საჯაროდ ამხილა სოფლისათვის ზედმეტი ელემენტი — ბოძოლა გლეხი. მთელი დღის შრომით დალილი შინ დაბრუნებისას იგი ამ გლეხს წაეყარა, სრულიად მოულოდნელად შეეჩხება და კინაღამ მისი მხებერპოლი შეიქნა, რომ თავზე არ წამოსწვებოდა ლაბიბი გლეხი, რომელმაც იგი კულაკისაგან დახრბობას გადაარჩინა.

ჭეშე, რამდენი ასეთი მავალითის მოყვანა შეიძლება, რამდენი შემთხვევა იქნა აღრიცხული ჯირ მარტო ჩვენი ბრიგადის მიერ! ამდენსავე აღნიშნავდენ ალბათ სხვა ბრიგადებიც. ასე რომ ყველას აქ მოყოლა შორს წავგიყვანეს. თქვენ მანც შეგძლიათ წარმოადგენა იქონილი კულაკთა სიმეცეზე, თუ კიდევ ერთ მავალითს მოვიყვანთ: დასავლეთ საქართველოში გაბოროტებულმა კულაკებმა სასჯელის უძველესი ფორმა გამოიყენეს კომკავშირელების წინააღმდეგ. თქვენ იცის ალბათ უძველესი ფორმები სასჯელისა, ფეოდალური ურთიერთობის დროს არსებული: ჩამოღრჩობა, შნთით დაწვევა, ციხის გურღმულეები და სხვ. მაგრამ ყველაზე უფრო საშინელ სასჯელად თვალბის დათხრა ითვლებოდა. აი რა სასჯელად ჩასთვალეს კულაკებმა შესაფერისად ლაბიბი გლეხობისათვის. მათ ერთ დღეს მზე ჩაუჭრეს აქტიურ კოლექტივისტს: დასთხარეს თვალები.

პატარა ამხანაგებო, თვითონ იფიქრეთ, რა უნდა გვაპასუხნა ჩვენ ასეთი საქმის ჩამდენი მხეცი კულაკებისათვის?

ისინი ვერ შევლენ კოლექტივში და, მამასადამე, რჩებიან სოფლისგან გარყეულნი, რადგან ჩვენნი სოფელი ახლა უკვე იგავე კოლექტივია.

ბრიგადელი ირაკლი აბაშიძე

ანბ. ნ. კრუპსკაიას სახელმობის გორის ნ/კომუნერთა კოლექტივი.

სოც. საბუნების კოა-ფორმის კოლექტივი, ოს გლკედავ აქვთ შეფორმა აღებული სიღნაღის პ/კოლექტივებს

ჯანსუქი

გენო ლეღვადა, მოსვენებას ვერა ჰპოვებდა, რაღაც აწუხებდა მას. ჯვარი... და არც იცოდა, ჯვრით გულზე შეიძლებოდა თუ არა ლენინის აკლამაში შესვლა. უნდოდა კიდევაც გაემყუდებინა ამხ. ნავისათვის, მაგრამ სირცხვილით თავი შეიკავა, ვერ გაბედა.

აი, კიდევაც მიუ. ხლოვდენ. გაისმა წინამძღოლის ხმა:

— სენა!

ზღვა პიონერებასა, აუარებელი რიგი ელოდებოდა თავის დროს, რიგს. ჩვენებმაც დაიკავეს თავისი ადგილი. კოლა კვლავ განკარგულგებას იძლეოდა. ამ დროს ცხენოსანი მილიციელიც მოვიდა და შეეკითხა:

— რომელი რაზმი?

ვასომ ოფიციალური ენით მიუგო:

— რაზმი 78. მესამე რაიონი.

ცხენოსანმა ჩახედა თავის უბნის წიგნაკში, თავის დაქვეით აღნიშნა:

— სწორე!

და განშორდა.

ბავშვები გასწორდენ. გენოც ფიქრობდა: «ქარვად დავაკვირდები და კლუბისათვის გადავიღებ, დავხატავ». მაგრამ უცერეო გაახსენდა ჯვარი. დააპირა მოხსნა, ივარამ ამ დროს რაგებმა წინ წაიწიეს, და ისიც უნებლოდ წინ მიჰყვა.

საფლავის ირგვლივ ძლიერ სისუფთავე. წითელ-არმიელების საპატრიო ყარაული მხარბეკიანი ვაჟკაცებისა. კომანდირი რეჟოლვერით, ყველგან ჩაქუჩი და ნამგალი. კედლები აკლამისა შიგნიდან წითელი ფერის იყო.

ელექტრონის ჩირაღდენები. სამარისებური სიჩუმეა, მხოლოდ ვენტლიატორი არღვევს მუხურობებას. ძირს აკლამის კიბებზე ჩაღან, სადაც ილიჩის კუბოა.

გენოს გული ფანქალებს, ტუჩები უხეზა, ლუცები უხურს. მერე დერეფანში შეუხვიეს. პატარა ოთახია. კედლებზე ჩარჩოში, მინის ქვეშ, ძველი წითელი დროშაა. კვლავ ელექტრონის სანთლები. ორი წითელარმიელი თოფებით. იქვე მინის კუბო. კუბოში ილიჩია—ისეთივე, როგორც სურათში, მხოლოდ აქ რაღაც უფრო პატარა გეგვენება, სახე—გაყვითლებული, ხელები—შვენიერი, მოხუცისა, დანაოკებული. ბავშვები ხელის აწევით საღამს აძლევენ. სიჩუმეა. ყველანი ლენინს მისჩერებიან. გენოს ხელები ცივმა ოფლმა დაფარა... მიუახლოვდა... ხელი ასწია... ხელებმა კი პირჯვარი გადასახა... ვაი სირცხვილი! რა ჰქნას? როგორ მოუვიდა? შუბლზე საღამის მაგიერ—პირჯვარი. თითქო ყველანი მას მისჩერებიან... ლენინიც. წითელარმიელებიც. შურა კი მუშტს უღერებს. გაქცევა შეუძლებელია... გული უცემს. აი, კიდევაც კიბებზე ავიდენ, შვის სხივამც შემოანათა. «წითელარმიელი უთუოდ დამპატიმრებს»,—ფიქრობს გენო. მაგრამ არა. პარტი წითელი მოედანი და სხვა არაფერი.

ეტანა კიდევაც გაიცინა:

— გენომ პირჯვარი გადასახა! დაინახეთ?

შურამ გადაიხარხარა. თავგადასხული გენო ქვაფენილს დასჩერებია. ფიქრობს: «კოლამ დამინახა თუ არა? ოლამ? ვასომ?» შინისაკენ ბრუნდებიან. გენო—სღუმს უხერხულად გრძნობს თავს. რამდენჯერმე ვასოს გახედა! იგი კი მას არ უყურებს. გრძნობს უკვე კოლასაც უამბო გენოს ამბავი. გენოს სახე გაუჭარხლდა.

¹ გაგრძელება. იხ. უფრო «პიონერი»-ს № 2 და 3.

საქართველო
საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკა

ყველანი დაიშალენ. კოლამ გენოს დაუძახა... ღიმილით მხარზე ხელი დაადო, მხოლოდ ამ ღიმილში სიმკაცრე იყო.

— ბიუ! რა მოგივალა? ისიც კი ვადმომცეს, ვითომც ჯვარსაც ატარებდე. მართალია?

— მართალია... მაგრამ... სიტყვები გადაყლაპა, რადგან ბავშვები შემოებენენ, და თვლები ძირს დაუშვა.

— ფრთხილად უნდა იყო, ჩემო კარგო, შეგნებულად—და განშორდა.

ბავშვები გაშტერებული თვლებით შესტკვროდნენ გენოს. გენო წრეს მოსცილდა და შინისაკენ გასწია. ბნელი კიბისაკენ შეუხვია. მარტოკა დარჩენა უნდოდა. კუთხეში ოლა დახვდა. მას თვალი ააჩრია, ვითომ ვერა ხედავს. მაგრამ ოლას ძახილზე გენოც გაჩერდა. გოგონამ ტბილად, უწყინრად და მეგობრულად დაუწყაო დარიგება გენოს. ოლას სიტყვებმა გენო ონად დაამშვიდა.

— ჯვარი კი უნდა მოიხსნა! აბა რად გინდა? რას გიკეთებ?

— სიამოვნებით მოვიხსნიდი, მაგრამ ღედა მიჯავრდება.

— სულერთია, შენ არ ლოცულობ. მოიხსნი ჯვარი, ის გაბრუებს, გათრობს...

— ჰო, მართალია,—გენოც დასთანხმდა.

გოგონა თანაც ამშვიდებდა, გენოს კი ისევ ბოლბა შემოაწვა.

— ამის შემდეგ, რაც მოხდა, პიონერი აღარ ვიქნები...

— სისულელეა... მოიხსნი ჯვარს და გამოსაწორებ შეცდომასაც. ვინ არა ცდება? ლენინიც ზოგჯერ ცდებოდა.

— ლენინიც?

— როგორ არა, მაგრამ აღიარებდა თავის შეცდომებს და თვითვე ასწორებდა.

ორივენი გაწუმდნენ. სადღაც მატარებლის ხმაც მოიხსმა—მზიარული, ძლიევა მოსილი, გრძელი. ბავშვები ირეოდნენ.

— ერთი წუთიც მაცადე,—მიმართა გენომ,—და გული გაიხსნა. გახსნილი პერანგის უბიდან ოქროს ჯაჭვი ამოიღო და ოლას სთხოვა გაეხსნა იგი.

ოლამ პატარა ხელებით მოსტკენა შესანბნევი, მაგრამ შეუძლებელი აღმოჩნდა მისი გახსნა, ფრჩხილი მოიტეხა, თითიც დაიზიანა, ტკივილიც იგრძნო.

— გახსნა შეუძლებელია, ჩანს, ღიდი ხანია არ მოგიხსნია.

— არასდროს არ შემიხსნია, პატარაობიდანვე ვატარებ.

ეზოში გამოვიდნენ. საყელური შეიკრა.

— დედას უთხარო, იგი მოგხსნის,—სწყურებოდა გოგონა.

როცა გენოს მამა შინ დაბრუნდა, ღედა შემდეგი სიტყვებით მიეგება:

— ხომ ვაფრთხილებდი? არა გჯეროდა? აი შენი ვაჟიშვილი...

— რა მოხდა, რა ამბავია?

— გესმის? შენმა ვაჟიშვილმა მითხრა: ჯვარი მომხსენიო. ჯვარი, წმინდა ჯვარი...

— მერე რა? რა მოხდა ასეთი?

— როგორ თუ რა? ძვლები უნდა დამემტერია, შენ კი... აბა ვაბეჯოს...

კომლენტრენობა „სართიკალა“. აგრონომი უხსნის გლ ეხებს სას.სამეურნეო მანქანების აგებულებას

— კარგი, გეყოფა. მან ვთხოვა მხოლოდ.

— როგორ გამიბედა! გაგიგია წმინდა ჯვრის ლენინის უწყნარ ძონებზე ვაყვალა? მე შენ გიჩვენებ...

— დედაც! ლენინს ნუ ეხები,—მოულოდნელად წარმოსთქვა გენომ.

ამ სიტყვებმა ყველანი გააშტერა. მამა, ეტყობოდა, გულში რაღაც სიხარულსა გრძნობდა, ყმაყოფილებას განიცდიდა.

მისმა შვილმა დღეს პირველად ამოიღო ხმა: საყუთარი, დამოუკიდებელი.

ღედა მალე მოვიდა გონს. როგორც უცხო ვინმე, ქპარსა და შვილს შორის იდგა იგი, მერე უცებ გაიხურა კარი და გავიდა.

— რა არის?—შეეკიხა მამა.

— ჯვარი უნდა მოიხსნა,—უპასუხა გენომ,—პიონერები ჯვარს არ ატარებენ.

როცა ღედა დაბრუნდა და ვახშამს შეუდგენ, გენომ ხელში კოჭვი აიღო. ღედამ შეურია:

— პირჯვარი დაგავიწყდა? პიონერო!

გენო შეხტა, კოჭვი ხელიდან გაუვარდა, ყელში რაღაც მოაწვა... ადგა, ფანჯარასთან მივიდა, თავს სუსტად გრძნობდა.

ღედას კიდევ რაღაც უნდა ეთქვა, მაგრამ მამა წამოღდა და შეაჩერა:

— გესმის, ვაჟუმე! ერთხელ და სამუდამოდ გეუბნები: თავი დაანებე!

ღიდი ხანია გენომ რაც გაიხანდა. არ ეძინოდა. რომელღაც ბ ნაშვი, ძოხა საბოლოო პაანინოს უკრავენ. მუსიკას ხმაც მალე შეწყდა. ბლიდან შემოიჭრა ორატქობავლის ყვირილი, ვიღაც კიდევ ეზოში მღეროდა. მალე მამამაც დაასრულა თავისი სამუშაო და დაწოლას აპირებდა. სანაც ტანსაცემს გაიხიდა, გენოსთან მივიდა და შეუბნე ხელი დააღო.

ქედლის საათი არღვედა ოთახის მუღურებებს; აერთი, ორა, სპაჩი გენოც იძიერებდა საათან ერთად. მას არ ასვენებდა ერთფეროვანი მოსაწყენი ხმა საათისა... და ასე შეუმჩნეველად კიდევაც ჩაეძინა,

გვიან გაეღვიძა. ადგა. ჩაიცვა. ისაუბრა უგემურად. გენო სიწყნარეს გრძნობდა ირველიც. არარაობად მიაჩნდა უკვე ყოველივე. სიცოცხლე რაღაც უმიზნობას წარმოადგენდა. იყო წუთი, როდესაც გაიფიქრა: „პიონერებთან აღარ წავალ, თავს დავანებებ. ახლავე კოლას განვუტყუადებ“, და თვალეში მორეული ცრემლებით ძირს ჩავიდა ბაღში არავინ იყო. მერე მოაგონდა, რომ დღეს საკლუბო მუშაობა ჰქონდა და იქითკენ გასწია.

ბავშვები გულანად მიეგებენ. ოლა პირველი მივიდა მასთან. კლუბში ვაცხოველებული მუშაობა სწარმოებდა. რაიონის ინსპექტორიც აქ იყო და წვიდა, კოლაც მას გაჰყავა.

ვასო მოვიდა გენოსთან:

— აბა, მეც ვსინჯავ, — პერანგი გაუხსნა.

გენო წინააღმდეგობას არ უწევდა და ცდილობდა როგორმე დაემალა თავისი მღელვარება.

— გახსნა შეუძლებელია, დაკავშირებული უნდა იყოს, — ირწმუნებოდა ვასო.

— ეჰ, თქვე ტუტუტუბო, აბა ვამიშვით! — მისწი-პო-სწია ბავშვები გრიშა. — თავიდან წამოვიძრობთ. აბა დახეთ!

მაგრამ ამ ცდამაც უნაყოფოდ ჩაიარა. თავიდან ჯაჭვის გაღმობრობა არც ისე ადვილი აღმოჩნდა. ჯაჭვი ყურებთან გაჩერდა, აქეთ აღარ მოდის. ცხვირი გაიფხავინა, საფეთქლებში ჩაეჭირა. გენომ შეჰყვირა. კიდევ რამდენჯერუე სცადეს სხვა ამხანაგებმაც, მაგრამ ამაოდ. ახლა უფრო გაუთაწრეს, ვერაფერი მოუხერხეს.

— დედას დაკითხე? — ვასო შეეკითხა.

— ჰო!

— მერე?

— მიყვირა. ძაღლის შვალი მიწოდა, ნებას არ მძლევეს.

ვასომ უნუგემოდ ხელი ჩაიქნია და სხვებისაკენ გასწია.

გენომ ახლა კი იგრძნო მარტობა, უხერხულობაც მზიარულ ამხანაგთ შორის და ყველაზე ადრე გაუღდა შინისაკენ. გენომ, სანამ სახლში ავიდოდა, შეუხვია ეზოს კიბეებისკენ. გაიხსნა გული. ამოიღო ჯაჭვი და თვით შეეცადა გაღმობრო თავიდან. მოკაჩნდა, რაც ძალი და ღონე ჰქონდა, ახლა უფრო გაანხლებით, მაგრამ ამაოდ: ჯაჭვი ცხვირზე ჩაეჭირა. ლოყები დაუქარხლდა, ჯაჭვი კი თვალეშის წინ უფრიალებდა, უფრო მეტად აღიზიანებდა მის გულსა და სულს. კოტა კიდევ შეისვენა და კვლავ შეეცადა. როგორც იქნა, შუბლამდე წამოაძრა. საშინელ ტკივილებს გრძნობდა. ჯაჭვი მაინც არ ემორჩილებოდა. ახლა გენომ ჯაჭვის გაწყვეტა დაიპირა. მოჰკუტა პატარა თითები, ჯაჭვს გაუღულდა გამოჰკრა... და კიდევაც ვაწყედა. ერთი ბოლო ხელში შერჩა. გენომ თავისუფლად ამოისუნთქა. კიდევ რამდენიმე წამი დაჰყო გენომ ამ ნახევრად ბნელ. ნესტიან ადგილას, როგორც გამოურულმა პატარამბა, რომელიც ეს ეს არის გაექცა საკანს, თავი დაიხსნა...

დედამ შიშისაგან შეჰკვილა, როცა დასისხლიანებული, დაცაწრული და გადაფთვრებული შვილი დაინახა. ტანისაცმელი გახადა, გაბანა. ყურ-ქვეშ პატარა კრილობაც ჰქონდა, ყელიც კარგად დაზიანებული.

ამბ. მ. კახიანი ტრიბუნაზე 25 თებერვლის ზეიშის დროს

დედა ქვითინებდა, თანაც უჯავრდებოდა, ემუქრებოდა. გენომ მოგლეჯილი ჯაჭვი მაგიდაზე დააგდო.

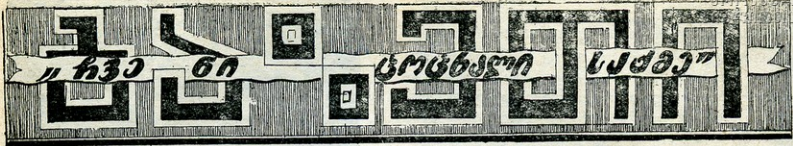
დედამ ლოგინი გაუსწორა და დააწვინა. ექიმის მოწვევაც დააპირა, მაგრამ გენოს უკვე ჩაქმნა — მაგარი და ტკბილი ძილით. დაბრუნდა მამაც. დედა ბავშვს დასტრიალებდა, ადარ ჯავრობდა, მხოლოდ ჩუმაღ ტიროდა.

ძილით გენომ მამის ხელის შეხებით გაიღვიძა. დედის სურვილი იყო გენო დღესაც ლოგინში დარჩენილიყო; ავად არის და აციეგსო. — შვილი დამილუქეს, გზას ანიცდინეს. გამიჯყენს!.. და სამზარეულოში წავიდა.

გენოსაც ეს უნდოდა. სწრაფად წამოხტა, ჩაიცვა. მამა უტყუროდა, არას ამბობდა, თანაც ეთიშებოდა. როცა დედამ გენო ჩაქმული დაინახა, გაკვირვებით ველარა უთხრა ის. მამამ მას ვადახელა. სახით ანიშნებდა, ემუდარებოდა ჩუმაღ ყოფნას.

გენო თავისი მაგიდის ყუთში ფათურობდა, თავისუფლად გომნობდა ახა თავს და იმ ჩუშ, უსიტყუო ტანჯვას აღარ ვანიცდიდა. ისაუხმეს. ჩაის შემდეგ გენომ მშობლებს მაღლობა ვადახელა. ნახატებით სასვე ჩანთას ხელი წამოავლო, ფანჯრიდან ძირს ვადაიხელა. ბაღში ბავშვები სავარჯიშო მოედანს მართავდენ. ორი პიონერი ბოძებისათვის უკვე ორმოვებსაც თხრდა. ავერ პაონერებიც მოდიან, ზურგით დიდი ბოძები მოაქვთ. გენო მამას გამოემშვიდობა. კარებს რომ გასცდა, თავისუფლად ამოისუნთქა. დიდი ჩქარა ნაბიჯებით გაბრბოდა და როცა უკვე ძირს ჩავიდა, კარებიდანვე შესძახა:

— სალამი ლენინელებს!

მისაზამი მავალითი

(სილნალი)

სავაზუფულო თესვის კამპანიასთან დაკავშირებით სილნალის ნ/კ რაიბიურომ დგზავენ სილნალის რაიონის სოფლებში პიონერთა 6 ბრიგადა, რომლებსაც დაავალა გამოეყვლიათ: მთლიანი კოლექტივიზაციის მსუღულობა, სავაზუფულო თესვის კამპანიისათვის მზადება, პ/კოლექტივებში საუბრების ჩატარება და წრების ჩამოყალიბება. პიონერთა ბრიგადებმა გეგმა შესრულეს. ჩასვლისთანავე ბრიგადები შეუდგენ საემეს. კოლექტივში ჩამოყალიბებულ იქნა ავროწრებები, რომლებსი ხელმძღვანელობა და დავეალათ სოფლის ავრონომებს და, სადაც ასეთი არ იყო, მასწავლეიელს. ბრიგადებმა დაარიგეს გლეხობაში სასოფლო-საფურთერი ხასიათის ლიტერატულო 300 ცალამდე. აღვიღებუ ირივადეის მიერ სწოარებდა გავითის და ჟურნალის მხასილოი კითხვა. ბრიგადებმა სოფლად გაიოჟუვეს კელის გავთები (მაგ.: წნორი, არბოშიკი, მანაიანი, არბოშიკი და სხვა) საკიობოროლო საკითხებთან დაკავშირებით, რაშიც აქტიურ მონაწილეობას იღებდა სოფლის გლეხობა.

ბრიგადებმა ზოგიერთ ადვილას გეგმის გარეშე ჩატარეს უფასო სალომო-წარმოდგენები (მაგ., არბოშიკი), სოფლის პ/კოლექტივებთან მოეწყო შმაბათობა უტილენდელულის შესავოგოებლად. შეგოივლი იქნა რაადენიმე ათასი კილო უტილენდელულო. ჩატარდა სოფლად პ/კოლექტივებში სამ-სამი კავიკის შეგოგოება წყალდილობის წინააღმდეგ ფონდის შესაქმნელად.

თითოეულმა ბრიგადამ დაწერილობით გამოარკვია კოლექტივიზაციის მსუღულობა სოფლად, ადვილობოივი როგავნა. ციების მონაწილეობა თესვის კამპანიაში, თესლეულის შეგოგოებაში და სხვა. პიონერთა ბრიგადებმა გამოაკლიეს სოფლებში ქობა-აქკითხველოები, (მაგ.: წნორი, არბოშიკი), სადაც აღმოაჩინეს ბევრი უფარვისი წივნი. ბრიგადებმა ჩააბარეს სამკითხველოებს სათანადო საგლეხო ბიბლიოთეკა და სხვადასხვა სურათები.

პიონერთა ბრიგადების ინიციატივით მოწვეულ იქნა სოფლის გლეხთა კონფერენციები (მაგ. ქვემო მანხანა, ბოლდისხევი), სადაც გაიოხა თესვისთან დაკავშირებული საკითხები.

აღსანიშნავია, რომ პიონერთა ბრიგადებს სოფლებში გლეხობა ადფრთოვანებით ხვდებოდა. ადვილობოივმა ორგანიზაციებმა მატერიალური დახმარებაც გაუწიეს პიონერებს. საერთოდ სილნალის პიონერთა ასეთი საქმიანობა მისაზამია სხვა პიონერთა ორგანიზაციებისთვის.

პიონერთა ბრიგადელი: გ. ლეჟივავი (სილნალი)

სახეხარის რაიონის ნ. პ. კოლექტივიზაციის მუშაობა პარგად მიმდინარეობს

სახეხარის თემში კოლექტივები ჩამოყალიბდა 1924 წელს, მაგრამ კოლექტივებში მუშაობა არ მიმდინარებოდა კარგად. ეს იმის ბრალი იყო, რომ არ ჰყავდა კარგი ხელმძღვანელები.

1927 წლის შემდეგ გადახალისდა ნ. პ. კოლექტივების ხელმძღვანელობა. დანიშნულ იქნა ახ. დათუნი ანასაშვილი და მან ფეხზე წამოაყენა კოლექტივები. სახეხარის რაიონში ახლა ჩამოყალიბებულია 13 პიონერკოლექტივი. კოლექტივები ზაფხულის პერიოდში აწუბოდენ ექსკურსიებს ღირსშესანიშნავ ადვილებში. აგრეთვე ნ. პ. კოლექტივები ავრკელდენ 100 ცალ „პიონერს“, 90 ცალ „ახალგაზრდა კომუნისტს“. ნ. პ. კოლექტივებში დიდი ნაბიჯები გადადგა უტილენდელულის მოგროვებაში.

სახეხარის რაიონის ნ. პ. კოლექტივებმა მოაგროვა 8000 კილო ნელეული. კელის გავთები ყველა კოლექტივში არის. მთელი კოლექტივები მუშაობენ ახალი სისტემით.

ბავშვობი ოსებ მისურაძე.

რა ამოღება მე-67 ნ. პ. კოლექტივიში

ჩენი კოლექტივი სულ ერთი თვეარაც დაარსდა, მაგრამ მისი საქმე მაინც კარგად მიდის. გამოკადილია სარედაქციო კოლეგია და ამ დღეებში გამოუშვეს კიდევ კელის გავთის. არსებობს სანიტა-ული სექცია; ხშირად მოდის ექიმი და გვიკითხავს ლექციებს.

ჩენის კოლექტივში ასწავლიან ქობა-კრავს. სურვილისამებრ ასწავლიან სხვადასხვა საკრავზე (მანდალინაზე, გიტარაზე, ვიოლინოზე და სხვა) დაკრას. სისტემატიურად ვაგროვებენ უტილენდელულს.

კოლექტივში არსებობს წითელი წიგნსაცავი-სამკითხველო, მაგრამ რატომღაც ვერაგროვით მოუწესივრებელია. კოლექტივში თავის დროზე იმართება მეცადინეობა, ვარჯიში და სხვა. კოლექტივი დაყოფილია რგოლებად და თითო რგოლს ჰყავს თავისი ხელმძღვანელი. კოლექტივი არ იწერს ჟურნალს „პიონერს“, აუცილებლად საკირობა ჩვენმა კოლექტივმა „პიონერი“ გამოაწეროს.

მე-67 საკ. საჩვენებელი შრ. სკოლის.

მოწაფე ჩიხია.

ახალი სისტემით მუშაობის საუკეთესო სუბეგები

2 თვე სრულდება თითქმის, რაც ხარავოლის ბ. კ. ოპერული კოლექტივი ახალი სისტემით მუშაობაზე გადავიდა. ამ სისტემით მუშაობამ საუკეთესო შედეგები გამოიღო. მთელი კოლექტივი დაიკავე რგოლა: უფროსი, საშუალო, უმცროსი. რგოლს დაეაღებებს აძლევს ან თვით კოლექტივი, ან კოლექტივის საბჭო. რგოლი შესრულებულ დაეაღებს კოლექტივის საბჭოს წარუდგენს, საბჭოდან კი საკითხი კოლექტივში გადადის. ამანაირად მთელი კოლექტივი ამოძრავებულა.

რგოლებს შემდეგი სახის დაეაღებები ეძლევა: კოაპერცია და მისი მნიშვნელობა, თვისები კამბანია და პიონერთა როლი მასში, სამკითხველის და პიონერთა წითელი კუთხის მოწყობა და სხვ.

ტურნალი "პიონერი" 13 ცალი ვრცელდება. „ოქტომბრული“ ნახევარი წლით 1 ცალი გამოაწერია. წარებიც არსდება, ასე რომ ახალი სისტემით მუშაობამ ფეხზე წამოაყენა კოლექტივი და ყველა ის საკითხი, რომელიც დღემდე მოუგვარებელი იყო, მოგვარებულია.

ბავშვობის ვერცხი

სოხუმის პიონერკოლექტივის მუშაობა

სოხუმში ქართული პიონერკოლექტივები 1925 წლიდან არსებობს. სათანადო ხელმძღვანელობა პირველ ხანებში მოისუსტებდა, ვინაიდან არ იყო ხელმძღვანელების საკმაო რიცხვი. ამის გამო საოლქო ბიურომ გახსნა ხელმძღვანელების მოსამზადებელი კურსები, რამაც გამოიწვია ახალი პიონერკოლექტივების დაარსება. ახლა სოხუმს უკვე ჰყავს მრავალრიცხოვანი ოახი პიონერკოლექტივი.

სამწუხარო მოვლენაა, რომ კოლექტივებს უფვი არ ჰყავთ და მატერიალურად ძალიან სიღვიწროვებს ცდილობენ: არა აქვთ სათანადო სახელმძღვანელოები, ლიტერატურა.

ბავშვები მოწადინებული არიან ყოველგვარი დამასათბებელი მუშაობის შესასრულებლად, იწყებენ სოცურგობრებაში სხვ დასხვა კოლექტივებს, უწყვეტ შემღებისდაგვარად დახმარებას საშეფო კოლექტივებს, მიდიან სოფლად და მართავენ წარმოადგენებს. უტილენდელულის მოსახლეობებლად თითქმის კომკავშირულებზე მეტ ინიციატივას იჩენენ. კომკავშირელები ატარებენ მათთან სხვადასხვა საგულისხმო სუბრებს.

კოლექტივები არსებობს სკოლებთან, მაგრამ სკოლის პედაგოგიური საბჭო მათ არ უწყევს არც მორალურ და არც მატერიალურ დახმარებას.

ქართულ მ-წლებთან არსებული პიონერთა კოლექტივი მხუფრადვე პიონერული ხალხის უძღვის ტფილისის წირჩ პიონერებს და მოუწოდებს მათ, რომ სოხუმის კოლექტივებთან გააბან წერილობითი კავშირი.

კომკავშირელი გიორგი ბასილია

კომკავშირელი პიონერებში მუშაობს.

პატარა თუშაგუი

ზემო-ალვანში (ახეთის ოლქი) დღიდან კომკავშირის დაარსებისა უჯრედის ბიურომ თავის სამუშაო გეგმაში შეიტანა პ. კ. დაარსება და მისთვის ხელმძღვანელობის გაწევა. გეგმის შესრულებისათვის დაარსდა ორი პიონერკოლექტივი, ერთი — წოვებში, 7-წლებთან, ამხ. გიორგი ყურულაშვილის სახელობის, მეორე-პირებითი 4-წლებთან, ამხ. მიხა კახიანის სახელობის. მეორე—პირველი კოლექტივის წევრები ლაპარაკობენ წოვურად, მეორესი კი არა. მეცადინეობა სწარმოებს ქართულად.

უნდა აღინიშნოს ის გარემოება, რომ ზემო ალვანის დაშორებულია ცენტრს. იგი მოდებარობს ჩრ. კავკასიონის ქედის კლთებზე. ამ სოფლის მცხოვრებნი მომთაბარებობს მისდევენ.

ზაფხულის პერიოდში (დღი და პატარაკ) იმყოფებიან მთაში—ცხვართან, ზამთარში კი ბარად. მეცადინეობა სწარმოებს მარტო ზამთრობით, რადგანაც ზაფხულის პერიოდში მთაზე მიდის მოსახლეობა. პ/კ. ჩამოყალიბდა ამ უკანასკნელ ხანებში, 1929 წლის 29 დეკემბერს. ყოველი ბავში დანერგებულია ამ საქმიანობით. მუშაობა სწარმოებს ახალი სისტემით დაფორმებით. ბავშვები ვატაკებულნი არიან თავისუფალი საქმიანობით და შემოქმედებით, საზოგადოებრივ საქმიანობაში იღებენ მუშაობისდაგვარად მონაწილეობას. პარტუჯრელი არ უწყევს დახმარებას, მიმაგრებული მასწავლებელი არ აწარმოებს მუშაობას. მთავარი ნაკლი ის არის, რომ ხელმძღვანელების რიცხვი ნაკლებია. რაბიბურო და ოლქიურო ყურებს არ იბერტყენ ხელმძღვანელობისთვის. პიონერთა ცოდნის დონის ასაწივად გამოაწერია 30 ც. გავითი „ახალგაზრდა კომუნისტი“ და 3 ც. ტურნალი „პიონერი“. იმედია, რომ ამ რაოდენობას გავზრდით ერთი-ათად.

ამრავლად ეს პატარა თუშები თავიანთი ჩოხებით და ქულაჯებით აქტიურად ებმებიან პ. კოლექტივის რიგებში. ჩვენ პიონერებს სკირდებთ უფრო მეტი ხელმძღვანელობა და გარდაქმნა, რადგანაც აქ რელიგია ძლიერ არის მოკალათებული და ძველი ზნე-ჩვეულება არაა აღმოფხვრილი. ქალები ისევ ჩადრს ატარებენ.

ვეროვის პიონერები პლასირი ბრძოლის ფრონტზე

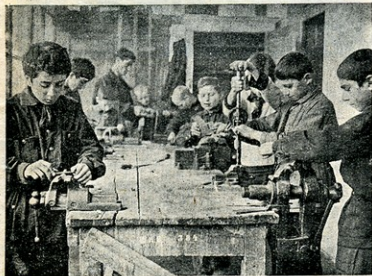
საქართველო
ხალხური

პიონერებს სცემენ.

დიუსელდორფში (გერმანია) პასუხისგებაში მისცეს მცირეწლოვან პიონერ მოწაფე გოგონას ცემისათვის ერთი მასწავლებელი ქალი. ის გამართლებულ იქნა სასამართლოს მიერ იმ მიზეზით, რომ პრუსიის პროდესიონალურ სკოლებში მოწაფეების ცემით დაჯა არაა

კლასიური ბრძოლა სასკოლო სკამებზე.

ჰოლანდიის პიონერული ორგანიზაცია პირველად ატარებს სერიოზულ კამპანიას სკოლებში. პიონერების საქმიანობა შედეგა ოც სკოლას — ამსტერდამში და გაავსო. როდესაც სკოლებში გამოჩნდა პიონერული საავტორიტეო მასალა, მასწავლებლებს და მოსწავლეებს შორის უთანხმოება ჩამოვარდა. ბევრი მოწაფე სკოლიდან გამოვადების საფრთხის წინაშე დადგა. იყო ისეთი შემთხვევებიც, როდესაც ბავშვები უარს აცხადებდნენ ემდებოთ ნაციონალისტური სიმღერები და ამასთან დაკავშირებით სწავლაც კი იქნა შეწყვეტილი. ახლა ჰოლანდიის პიონერები აპირებენ სკოლის გახუთების გამოცემას. პირველ ასეთი გახუთი გამოცემულ იქნა ამსტერდამში, ამას მოჰყვება სხვა გახუთებებიც.

პიონერები დახვასთან

პიონერების ამ გამოვლენებმა გამოიწვია ბურჟუაზიული და მენშევიკური გახუთების მხრივ პიონერების დევნა.

წითელი ყელსახვევი — დატუსალების საბაბი.

ფინლანდიის პიონერები დიდ დევნას განიცდიან პოლიციის მხრივ.

რამდენიმე კვირის წინად გამოქვეყნდა დადგენილება, რომელიც კრძალავს წითელი ყელსახვევისა და „საშისარი“ პიონერული ნიშნის ტარებას. ცერდნობოდა რა ამ დადგენილებას, პოლიციამ ბევრ ადგილას დაატუსაღა პიონერები, რომელნიც ატარებდნენ წითელ ყელსახვევს. აბეში პოლიციამ დახურა კრება, იმის გამო, რომ შეკრებილ პიონერებს ჰქონდათ გაკეთებული აკრძალული წითელი ყელსახვევები.

ჰელსინგფორსში აკრძალულ იქნა ამავე მიზეზით ყველა პიონერული დღესასწაული.

სამხრეთ ფინლანდიაში პოლიციამ აუკრძალა 15 წელზე უმცროს ბავშვებს პიონერულ დღესასწაულზე მონაწილეობა.

ჰელსინგფორსში პიონერებმა მოაწყვეს დემონსტრაცია პოლიტიკურ პატიმართა პატივსაცემად. პოლიციამ დაატუსაღა ხელმძღვანელები და დაშლა დემონსტრაცია.

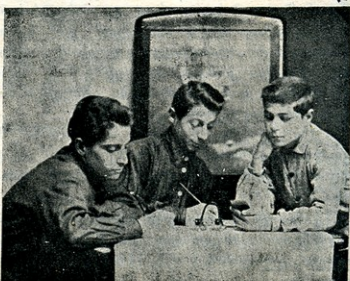
აკრძალული. შეკითხვაზე ამ საქმის გამო, პრუსიის სახალხო განათლების სამინისტრომ შემდეგი პასუხი გასცა: უმადლესი სასამართლოს გაგებით, პროფსკოლების მასწავლებლებს არ შეიძლება უარი ეთქვას მასში, რომ მოწაფეების აღზრდის მიზნით ხანდახან მიმართონ ხოლმე ასეთ ზომებსაც. ასე რომ მასწავლებლებს „უფლებია“ აკეთ სცემონ პატარა მოწაფეებს და განსაკუთრებით იმ შემთხვევაში, თუ ისინი პიონერები არიან. მაგრამ მოწაფეები ებრძვიან ამ „უფლებას“ კომკავშირის ხელმძღვანელობით.

პოლონელ პიონერებს ციხეში ყრიან.

პოლონეთის პიონერთა კავშირი ფაშისტური დიქტატორის აუწყრელი ტერორის პირობებში მუშაობს. ბურჟუაზია არა მარტო ექსპლოატაციას უწყევს მათ, არამედ ტანჯავს კიდევ საწარმოებში პროლეტარულ ბავშვებს. ბავშვების ათეული ათასები საშინელ პირობებში მუშაობენ და განაპოჯელოდ კი გროშებს იღებენ. ბურჟუაზია მკაცრია პიონერორგანიზაციის მიმართაც. ჩვენ ვიცით 100 შემთხვევაზე მეტი, როდესაც 12—15 წლის პიონერებს სცემა პოლიციამ და ჩაყრა საპურობილგეო.

მაგრამ ყაშიზმა ვერ შესძლო პიონერორგანიზაციის განადგურება. პიონერული ორგანიზაცია პოლონეთში არსებობს, იზრდება და მტკიცდება. ამის საუკეთესო დამამტკიცებელია ის, რომ კავშირი აერთიანებს დაახლოებით 5.000 პიონერს.

პოლონეთის პიონერული ორგანიზაცია თავის მუშაობას ეწევა არა მარტო სკოლებში, არამედ ყველა მსხვილ წარმოებაშიც, სადაც-კი მუშაობენ ბავშვები. არა ერთი შემთხვევა ყოფილა, როდესაც პიონერები საუკეთესოდ იცავდნენ ხოლმე ბავშვების ინტერესებს. როდესაც პიონერები ატარებდნენ ხოლმე კრებებს სკოლებში ან წარმოებებში, მათი ლოზუნგები დიდ თანგრძობის პოულობდა მუშებში.

სილნალის პ/კოლმეტვის სტუმბუკი კავალერის საწმელი მასალაზე არჩევს

წითელბოროვანი არმიის ბელადები

ამხ. სტალინი

ამხ. ვოროშილოვი

ამხ. ღორჯონიძე

ამხ. კლავა

ს ლ ი

ა.

— ფრთხილად ჩარე, ალი, არ შეგნიშნონ!... — უთხრა შეილს უსუფამ და ნაეში ჩასვა.

— ნუ გეშინია, მამა, პირველად ხომ არ მიმაქვს...

— აბა, ღურსუნ, დანიშნულ ადგილას, — უთხრა მენავეს.

პატარა ნაევს იალქნები აეშეა...

სკუტარიდან პერას უბნისაკენ აიღეს გვირი...

ალი სტამბოლელი პიანერია; მისი მამა, რომელსაც ახლა პოლიცია დაედებს, როგორც კომუნარს, ამასწინად მომხდარი ფაფიკის ხელმძღვანელობის გამო, კონსტანტინეპოლის ევროპულ ნაწილში, ვალაქაში, თუთუნის ქარხნის მუშაა და ახლა ძველ ნაწილში, სკუტარაში, იმალება ძმასთან, მებადურ რეჯებთან, საიდანაც კავშირს არ სწყვეტს ამხანაგებთან, ალის შემწეობით...

მსოფლიო ომის შემდეგ ოტომანის ხალი მთავრობა ანგორაში გადავიდა და კონსტანტინეპოლი პორტო ფრანკოდ, თავისუფალ ქალაქად გამოცხადდა გამარჯვებულ სახელმწიფოების მიერ. დადრანელის ორივე ნაპირზე სიმბაგრენი გაუქმდა; ყველას მიეცა თავისუფლად გავლის ნება და ახლა იქ ვინ გინდათ, რომ არ იყოს! ქალაქი ისევ თურქეთის ხელშია და იმამლთა პოლიცია იცავს...

თვალწარმტაცია ბოსფორის სანაპირონი, შავი ზღვის ბოღაზიდან მარმალლოს პატარა ზღვამდე...

ფორთახლის ხეები, ლიმონის ბუჩქები, ნარინჯის დაზნექილი ტოტები და ზეთისხილის ნარგავები ერთმანეთს ეცილებიან სილამაზეში.

ბ.

საღამო იყო...

ნამგალა მთვარე სამხრეთით ამოგორდა და გადმოეცა ფირიუზი ცის კაბადონზე...

ნელი სიო ოდნავ არხვეს ყელმოღერებული თეთრი გედებივით მოკუარავ ნაევების აფრებს და ქაოზის უფარცხნის ბოსფორის მარამაშლიჩაქინ ზვირთებს...

აქა, მრავალ პატარა ხომალდს შორის, აგრეთვე უდიდესი საოკეანო გემები უცხო სახელმწიფოების, ნაირი ბაირალებით; ცოტა მოშორებით მოჩანს საშუალო ხომალდი, წითელდროშინი ანძით, რომელზედაც სიკაცხლით აღსაყვს ახალგაზრდა მეზღვაურებს ცეცხლგაუმართავთ...

ბაქანი იფაფრება მხიარულებაში...

პატარა ნაევს ფრთხილად უხდება ამდენ ხომალდში გზის გავალვა...

ღურსუნი მარად უსვამს ნიჩბებს...

— ის ჩენი მეგობრის, საბუთა კავშირის, ხომალდია! — გადაულაპარაკა მენავეს ალიმ და ხელის მაღლა აწევით საღამო მისცა ღროშას...

მხიარულება მეზღვაურებმა შემოსცინეს და სხიარულით ხელი დაუქნიეს...

ეს შეუწინავეი არ დარჩა სანაპირო რაზმის უფროსს მუხთარს და ორ ხელქვეითს უბრძანა:

— აბა, მზად იყავით!.. ნაეში!.. მხედველობიდან არ გაუშვით ის!..

პოლიციელები მოტორიანი ნავით აედევნენ ფრთხილად...

— ალი, ჩვენ შეგენიშნეს! — გააფრთხილა მენაევმ.

— არაფერია... შენ გეზ მარცხნივ აიღე, ძია ჰასან-ბეის ლუღანისაკენ, მე ვიწრო ქუჩით მოვეხუბვე; იქ დამხვდება მახმუდ თეფფიკი და გადაეცემ ამას! — მიუგო ალიმ, რომელიც თვალს არ აშორებდა მდევრებს.

ღურსუნმა ნიჩბებს აუჩქარა...

— მალე, მალე!.. გვეწვიან!

— აგრე!..

და, რა ალიმ უკვე ისკუბა ნაპირზე და ქუჩას მისცა თავი, მოტორიანი ნავიც დაეწია.

— სდექ! — უბრძანეს ღურსუნს.

— რა გინდათ, ეფენდიებო?

— რა მოგქონდა? კონტრაბანდა?..

— არა, ვილაღი ბიჭი ჩაჯდა სკუტარაში და ის გამოვიყვანე ასე ვასწია, ვგონებ, — და ხელი მეორე მხარეს გაუშვირა.

— სტყუო, ბეითაღმან! — შეუტია ერთმა მათგანმა, ნავის გაჩხრეკის შემდეგ სილა გაჰქრა და ამხანაგებთან ერთად აედევნა ალის.

მენაევმ ბრაზით კბილები დააკრუქუნა, მაგრამ უღონო იყო მათთან...

გ.

— ძია, მახმუდ! — შესძახა ალიმ, რა ლუღანაში შეირბინა და მახმუდ-თეფფიკი შენიშნა, რომელიც ნარდს ეთამაშებოდა ლუღანის პატრონს.

— რა იყო, ალი? — შეეკითხა, რა მეორე ოთახში გაიყვანა.

— რა და... აი, მამამ გამოპატანა... — უბიძნამოილო პროკლამაციები, წერილი და ვადასცა.

— რა მოგდის? დალილიზარ... კანკალებ...

— არა, ეს ისე... მოგზობლი და...

— რა და?

— რაზემლებმა შემნიშნეს, დამედევნენ, საბუთა გემის ღროშას საღამო რომ მიეცეო, ალბათ მაშინ... იქნება აქაც შემოვიდენ და დამალოე სადმე, თარემ ორჯერ შენიშნული ვარ...

— ნუ გეშინია... წამო აქეთ... — და უსანა კარით ეზოში გაიყვანა. — შენ ასე გადი და აია-სოფდის

ქუჩით იარე შინისკენ; მე კი უკან დაებრუნდები, რომ ეჭვი არ აღიონ; იქიდან წავალ. ამის შემდეგ ფრთხილად იყავი ხოლმე, ნუ ხარ ცეკუქი.. საღამო რომ არ მიგეცა, ვერ მიხვდებოდნენ...—ღიმილით დაამაჯრა მახმულა სიტყვა და ხელი გაუწოდა, რა უკვე ალაყაფის კართან მიიყვანა.

— რა გქნა, ვერ მოვიფიქინე და...— მიუფო აღიძმორცხვად.

— აქ ახლა პატარა ბიჭი ხომ არ შემოსულა?— მიმართა პოლიციელმა მელუღხანეს.

— არა.

— ჭოფაკო, ნუ სტყუი!

— არ ვიცი, შეიძლება შემოვიდა კიდევ, მაგრამ არ შემინიშნავს ამდენ მუშტარში, — იტრუა ჰასანბეგი, რადგან არ უნდოდა გაბედული აღის მათ ხელში ჩაგდება. მას იცნობდა მახმულის წყალობით და ბევრი დღეების თავშესაფარიც იყო მისი ლუღხანა; მაგრამ ალბათ ვინმე ჯაშუში ერია აქ მსხდარ ხალხში, და პოლიციელმა შენიშნა კიდევ ვიღაცას თვალის ჩაკრა უკანა კარისკენ, რომ სწრაფად ეცა იქით, მეორეს კი უთხრა:

— შენ ალაყაფის კარისკენ, მალე!
ამას ყურა მოჰკრა მახმულმა და კიბის ქვეშ და-
მალა აღის მოტანილი, თვით კი შებრუნდა ლუღ-
ხანაში, ვითომაც აქ არაფერიაო...

ალაყაფის კარისკენ წასულმა რაზმელმა შენიშ-
ნა აღი, რომელმაც ის იყო ბნელი ქუჩის კუთხეს
მოუხვია, და ასტეხა სტევენა, რომლის ხმაზე პირვე-
ლი პოლიციელიც იქ გაჩნდა.

აღი ველარსად გაუსხლტა, წინ საქალაქო პო-
ლიციელიც რომ აეყუდა...

— აა, ეს ხომ ჩენი კარგად ცნობილი შაი-
თანია!— წამოიძახა პირველმა და საყელოში ხელი
წაავლო.

- უსუფას შვილი?!
- ვიცი ახლა, სადაც იმალება ის!
- სადაა მამაშენი?
- არ ვიცი.
- რა მოგქონდა ნაზე? საიდან? ან ვის გადა-
ეცი?

— არაფერი. არსაიდან და არც არავის!
სადარჯოზე მიიყვანეს. დაემუქრენ. ბევრი აწ-
ვალეს, მაგრამ მისი გამორტეხა არ იქნა.

რაზმის უფროსი, მუხტარი, ცოფებს ჰყრიდა,
მაგრამ მისი მრისხანება უძლიერი აღმოჩნდა პატარა
აღის ნებისყოფასთან...

— შეილო, აღი, შენ ხარ მუშის შვილი, პა-
ტარა კომუნარი და იყავ ყველაფერში გამბედავი
მებრძოლი, არავის წინ არ შედარე, არ შეშინდე,

დაადგინეს

დღეს დილით სოფლის კრებაზე
ნორჩი გული და განება
მკეთერი ძახლით აინთო,
მკლაფი უმატა ღონემა!
და სთქვა: „კულაკი პაველ ხომ
ჩენი მოსისხლე მტერია,—
ჰყავს სამი მოჯამაგირე,
ტანჯვით ჩაუკლა დღენია!..
დღეს მეგობრობას გაპირდებათ:
„მეც თქვენი ვარო, ძმები ვართ“,—
ამხანაგებო! ცბიერობს,
კვდება ჩვენ გაპარუვებითა!..
კოლექტივში მას რა უნდა,
გესლით ავსა უბე და
დღესაც თვის მოჯამაგირებს
უვიროსს და ცემას უხუდავს!..
წინადადება შემომაქვს:
ჩენც ვიყოთ დაუნდობელი,
გაანადგუროთ შოლიანად,
ბობოლა, სისხლის მწოველი!
ტაშის გრიალმა დაფარა,
პატარა მაჯის ცემა და
საზღვარი აღარ უჩანდა
მშრომელთა ვატაცებასა!..
კულაკი პაველ გარიყეს,
ის მტერია და ვერაგი,—
გულბნელ ზრახვებით, იცოდეთ,
ჩენთან ვერ მოვა ვერაგინ!.

შ. შაველაშვილი.

და გამარჯვება ჩენია,—ახლაც გაახსენდა აღის მა-
მის სიტყვები და გაქვავდა, გააკადა, არაფერი სთქვა,
ვალაასხვავებრა:

— მე თვითონ ვეძებ მამაჩემს და ვერ მიპოვია;
ახლაც იმის სამებრად ვიყავი; ყველა მოკეთე დავიბა-
რე და არავინ იცის სადაა...—ეს იყო აღის უკანას-
კნელი სიტყვა.

— გასწი და თვალით არსად-და დაგვენახო!—
უყვირა მუხტარმა და გამოავლო, მაგრამ ვალაყაფის
აგენტი გააყოლა.

— ნახე, სად წავა...

მ.

— ნამდვილი შაითანია, ეფენდი მუხტარ; თვა-
ლის დახამამებაში გამოქრა წინ და ხალხში აერია;
საით შეუხვია, ვერ შეგინიშნეს; მაპატიე,—უთხრა შე-
შინებულმა აგენტმა, როცა დაბრუნდა.

— დონდუშ! — შეუტია მუხტარმა და ფეხქვეშ
მუდარით ჩავარდნილს წიხლი ამოჰკრა.

— ვიღაცა საეჭუო პირი მომდევდა, დედა, მაგრამ გზა
აეუბნენი; წუხელის ჩემ ამხანაგ აბლულთან ვავათიე ღა-
მე...—მეორე დილას რომ დაბრუნდა აღი შინ, მხიარუ-

პიონერები ჭრებენ უტილენდელულებას

ლად უყვებოდა დედას, რომელსაც მთელ ღამეს არ ეძინა შვილის მოლოდინში.

— მამა როგორაა, შვილი?

— ყარვად, ღღეს საღამოს ვადმოვა გადაცემული. — მიუგო ლიმი და სკოლისკენ გასწია.

— დღეიდან დათხოვნილი ხარ სკოლიდან, როგორც ნაქო პირივენის შვილი და საიდუმლო მუშაობაში შემჩნეული, საექო აღვლებში მოსიარულე; ანუ დათხოვნილი შენზე, ალი, და ახარა ექნათ; მოიცადე შინა და ენათო, იქნება გამოსწორდეს საქმე; მაგრამ მთავრობის მოწერილობის წინააღმდეგი ვერ გავხდებით. — უთხრა სკოლის გამგემ და პირი შოარიდა.

მან შენიშნა, თუ როგორ გაფითრდა ალი ამ სიტყვებზე, თვალები საცრემლოდ აუციხნულდა; სკოლაში ეს ყველაზე კარგ მოწაფედ ითვლებოდა, და გამგეს მაინცა და მაინც არ ესიაოვნებოდა მისი დათხოვნა, მაგრამ საიდუმლო ბრძანებას გვერდს ვერ აუხვევდა, სადაც ეწერა:

— ალი დემურჩო-ლილი კომუნისტ უსუფას შვილია, რომელსაც მთავრობა დაეცეს; ბავშიც მამის აზრებითაა გატაცებული; შენიშნულია, რომ მეგრ საშიშ დავალებასაც კი ასრულებს და რომ სხვა მოწაფეებსაც არ ვადასდოს ეს საშიში სენი, დღეიდან სამეცადინოდ აღარ იქნას დაშვებული.

ამხანაგებს ძალიან უყვარდათ ალი, მაგრამ რა შეეძლოთ?..

ისინი გულდაწყევით გაჰყვებოდნ სკოლიდან დაღონებით მიმავალ ალის და ნუგეში ვერ ეცათ, მათ ეშინოდათ, რომ ასეთივე ბედი არა სწეოდათ; ვერაფერი ეთქვათ...

3.

ალი მოდიოდა ქუჩაში გულამღვრეული და როგორ მიადგა ბოსფორის ნაპირს, თვითონაც ვერ გა-

სწავლას მოწყვეტილია ბიჭმა საშინელი საწყალები ხარე იგრძნო და ობლობა...

შინ არ უნდოდა დაბრუნება, რადგან არ სურდა ისედაც დატანჯული დედას ამ ამბით ელდა სცემოდა...

მე უშუბის წვერზე დაეშვა, რომ ჯერ კიდევ ერთ გადაბრუნებულ ძველ ნაწებ ჩამოხვდარი, თვალს არ აშორებდა შორს, შავი ზღვის ბოლახისაკენ, ყელისაკენ მიმავალ აუზავაშლილ ხოვალდებს...

— ნეტა მეც იქით მიეცურავდე, — ნატრობდა.

მან იცოდა, რომ ეს გემები მიდიოდნ იქით, სადაც ასეთი პატარა ბავშვები თავისუფლოდ იზრებიან და პიონერობისთვის არ ითხოვენ სასწავლებლიდან, პირიქით, ხელს უწყობენ; მან იცოდა ყველა ეს მამისა და ძია მახმუდ-თეფვიკისაგან; მისი გული იქით იღვტოდა, მაგრამ როგორ მოხვდეს იქ?

— გუშინ აქ რომ წითელდროშისანი ხომალდი იდგა, რა იქნა? — შეეკითხა ის მოხუც მენავეს, რომელიც თუთუნს ახვევდა მოსაწყვად.

— დილას გავიდა ზღვაში, — მიუგო მან ცივად.

— აღარ დაბრუნდება?

— რა ვიცი... აღბათ... ის თუ არა, მისი მსგავსი მაინც გამოივლის... რათ გინდა, პატარავ?

— არა, ისე... — აღარ დაათავა ალიმ, გამობრუნდა.

მენავემ აღმაცერად გააყოლა თვალი და გაიფიქრა:

— ნეტა რაა ის ქვეყანა, რომ ამ ბავშვსაც კი იქით მიუწევს გული?

— ჰო, თუ იქ მოხვები! მმ... ვისწავლი ბრძოლას, დაბრუნდები და მაშინ ნახონ ჩემი ძალა ამ ჯალათმა მუხთარმა და სხვებმა! — აი რას ფიქრობდა ქუჩაში ალაღებლზე მიმავალი ალი და მუშტს ჰკუმავდა მაგრად...

ზ.

— ეფენდი, სიგარეტს არ ინებებთ! — ეუბნება გამელერს პატარა მეთუთუნე და, რა ყურადღებას არ მიაქცევენ, ზოზლით გააყოლებს თვალს.

— მოშორდი აქედან! — აი რა ესმოდა ხოლმე უმეტესობისაგან.

— ჯ. ლათეობო! აი სადამდე მიმიყვანა თქვენმა გულქვარობამ!... — არა ერთხელ მოსწყვეტია მის ტუჩებს. რა მისი მამა დაიჭირეს და სირნას ციხეში უკრეს თავი, ავადმყოფ დედას ის ინახავდა ახლა.

სტამბოლის ქუჩებში ყველა ნახავს მას, კისერზე თამბი ჩამობმული ყუთით, რომელშიაც ულავა თუთუნის შეკვრები, პაპიროსები, სიგარები, ბრინჯის თხელი ქაღალდები თუთუნის გასახვევად, მუშტუკები და სხვა.

მის პატარა გულში ძლივს ეტყევი დიდი შურისძიება.

საუზრებო მემწივებას და მუქნიკსუ

გამგვირვალე თვითფრინავები

ინგლისში სამხედრო სამინისტრო ამჟამად ცდებს აწარმოებს, რომ გაიგოს, რამდენად გამოსადევია ამასწინად გამოგონებული მეტის-მეტად საინტერესო ნივთიერება—მინა, რომელსაც ტყვია ვერაფერს აკლებს. განზრახულია ამ „მინის“ ჯავშანი გაუქეთონ სანხედრო აეროპლანებს ფოლადის ჯავშანთან შედარებით მას ის უზირაღსოვა აქეს, რომ გამჭვირვალეა. მისი მეოხებით სამხედრო აეროპლანზე მყოფთ ტყვიები ვერაფერს დააკლებს, ისინი კი ირველივ ყველაფერს დინახავენ, რასაც დიდი მწიფენლობა აქეს ჰაერში ომის დროს. ამ ნივთიერების ქიმიური შემადგენლობა ინგლისის სამხედრო სამინისტროს საიდუმლოებაა.

ვეშაპებზე ნადირობის მოწახიზება.

ვეშაპი ძალიან ბევრ ძვირფას რაიმეს იძლევა, და ამიტომ ადამიანი ცდილობს რაც შეიძლება მეტი ვეშაპი მოჰკლას. ბოლო ხანებში ამ ნადირობამ ისეთი მძაფრი ხასიათი მიიღო, რომ ახლო მომავალში შეიძლება ვეშაპები სულ გადაწყვეს. ნორვეგიაში, რომელიც ყველაზე მეტად არის დინატრესებული ამ საკითხით (ვეშაპზე მონადირეთა 3/5 ნორვეგიელები შეადგენენ), აკრძალა ზოგიერთი ჯგუფის ვეშაპზე ნადირობა, აკრძალა მკე და ახალგაზრდა ვეშაპების დახოცვა. მონადირეებს განსაზღვრული ჯამაგირი მიეცემათ და არა იმის მიხედვით, როგორც აქამდე იყო, თუ რამდენ ვეშაპს მოჰკლავენ. სამაგიეროდ, მოკლული ვეშაპები სავსებით უნდა იქნეს გამოყენებული, რომ მათი სისუქნის საგრძნობი ნაწილი, როგორც დღემდე, უნაყოფოდ არ იკარგებოდეს.

ოკაიკოუსი

სახლვარგარეთის თეატრებში, განსაკუთრებით კი საოპერო თეატრებში, თანდათან უფრო და უფრო ვრცელდება ერთგვარი სპეციალური რადიო-სმენითი აპარატი, რომლის წყალობით ისინიც კი, რომლებსაც სმენა სუსტი აქვთ, მშვენიერად მოისმენენ

ყველაფერს, რაც თეატრში ხდება. ამ აპარატის დორება ის არის, რომ რადიომსმენელი, რომელსაც ჩვეულებრივი ლაპარაკი კი ცუდად ესმის, უკეთ მოისმენს ყველაფერს თუნდაც რამდენიმე ათასი კილომეტრის მანძილზე, ვიდრე თვით ოპერის დარბაზში აკუსტიკურად კულ ადგოლას მჯდომი პირი, რომელსაც ძალიან მახვილი ყური აქვს.

„ვეროპის ამინდის ფაბრიკა“.

გრენლანდიას „ვეროპის ამინდის ფაბრიკას“ ეძახიან. წელს იქ მიემგზავრება გერმანული ექსპედიცია გრენლანდიის მატერიკის ყინულის გამოსაკვლევად. ეს ექსპედიცია შეისწავლის გრენლანდიის თავზე ყინულის ანტიციკლონების გაჩენის მიზეზებს. ამას მეტად დიდი მწიფენლობა აქვს ამინდის წინასწარმეტყველებისთვის. აქ არის დიდი რეზერვუარი ცივი ჰაერისა, რომელიც შემდეგ სამხრეთით მიემართება, ატლანტის ოკეანეზე აჩენს ციკლონებს, რომლებიც შემდეგ ევროპაზე გადაივლიან ხოლმე. სწორედ ამიტომაც ეძახიან გრენლანდიას „ვეროპის ამინდის ფაბრიკას“.

განსაკუთრებული წიშენლობა ეძლევა აეროლოგიურ დაკვირვებებს (ფრანგების და ბურთების აშვება) მომავალი ტრანსატლანტიური საჰაერო მიმოსვლისათვის, ვინაიდან მისი ჩრდილო ხაზი სწორედ გრენლანდიის მატერიკის ყინულის გასწვრივ გადის—ეს არის უმოკლესი გზა ევროპიდან ამერიკაში.

გრენლანდიის ყინულის გამოკვლევა ბევრ სასარგებლო ცოდნას შესძენს ადამიანს აგრეთვე ზღვებზე მიმოსვლის გასაადვილებლად და უმედური შემთხვევებისაგან თავის დასაღწევად: ატლანტის ოკეანეს ჩრდილო ნაწილში გემებს მუდამ საფრთხეს უშაადებს აისბერგები—ყინულის მთები, რომლებიც მოტყეება ხოლმე გრენლანდიის მატერიკის ყინულს სწორედ იმ ადგილებში, სადაც ექსპედიცია იმუშავებს. ეს ექსპედიცია დაწვრილებით გამოიკვლევს აგრეთვე მატერიკის ყინულის დნობას, რაც მეტად

ლიდ გავლენას ახდენს ყინულის მთების—აისბერგების—გაჩენაზე.

ადამიანი თავგამეტებით იბრძვის, რომ გაბატონდეს ბუნებაზე, დაიპყროს ცა და ხმელეთი და უდიდესი მიღწევებიც აქვს ამ შარავ.

იოდის მოკიდება თათრ ზღვაში.

იოდის მეთის-მეტად საჭიროა მედიკამენტია და დღემდე ის საბჭოთა კავშირში საზღვარგარეთიდან შემოგვაქვს. ცხადია, ჩვენი მიზანია თავი დავაღწიოთ საზღვარგარეთისგან დამოკიდებულებას, და ამჟამად გაცხოველებული მუშაობა წარმოებს საბჭოთა იოდის მრეწველობის შესაქმნელად.

თეთრი ზღვა ნაპირზე გამოპყრის ხოლმე იოდის შემცველ აუარებელ წყალმცენარეს. ამ წყალმცენარეთა გადამუშავება მოგვცემს ჩვენთვის ესოდენ საჭირო იოდს. ეს საქმე უკვე დაწყებულია და სრული გარანტიაა, რომ 1929—30 წელს განზრახული 5000 კილოგრამი იოდის ნაცვლად უფრო მეტის დამზადებაც კი მოხერხდება.

მოვლივარი

ჩვენი სოფლის განახლების გეგმის ხმები და ჩვენც მოვდივართ სკოლებიდან თუ ქარხნიდან. შრომას ვერსად ვერასოდეს ვერ შეველივით, მიავალთ მინდვრად ჩვენ, დამკვრელი ბრიგადელები. დე, სუყველა ახალ შრომის უდიდეს გაემას, რომ მით ადრე მიავალწიოთ ხუთწლიან გეგმას. ვერ შეგაკართობს ჩვენ მუქარა და რისხვა მტრისა, ვართ ერთგული მეგობრები კოლექტივისა. ვინც ჩვენთან ხარა, ჩვენთან ე-რთად ასწით ხელეობ! მაშ მოვდივართ ჩვენ, დამკვრელი ბრიგადელები.

ნახშირი

კავშირული ზღვარით

— მაკალე, ნუ მიშლი! — მიადხა თახიკომ ცილას და განავრძო ხმაძალა კითხვა.

— შენ ბევრს კითხულობ. აბა, თუ იცი, მიპასუხე.

— დამანებე თავი, არ ვიცი. ახლა! — და შეაჩერდა თახიკო ცილას გაბრუნებულ სახით.

— აღიო... ცინგლიანის ბევრს კი ტრაბახობ და... ამ დროს იღება კარი და ხელში თურნალ „პიონერი“ შეიმარბის კაკო.

— წაიკითხეთ! ახალი ნომერი. მე დღეს მივიღე. — აი სწორედ 22 ნომერია, რომ გკითხულობ, და ცილამ გამიწყალა გული, ხელს მიშლის.

უპასუხა კაკოს თახიკომ.

— აბა, შენ თუ წაიკითხე, — უთხრა ცილამ კაკოს, — გაიგე, რა არის წანახში? როგორ წარმოიშვა ნახშირი?

— მეც აქ რომ არ სწერია ეს? — გაკვირვებით კითხა კაკომ.

— აი, თუ არ სწერია. — და გამოართვა თურნალი ცილამ, გადაშალა და ეუბნებოდა: — აი, „ხუთწლიანი გეგმა“ წაიკითხე? აგერ სწერია:

„სად და როგორ ვთხრით მიწის გულს, ვიღებთ ნახშირს, სპილენძს, როგორ ვცრით მილიონზე მეტ ტონა წანახშს უზარმაზარ ორთქლის ქვაბებში“ .. და სხვა. აბა, მითხარი, რა არის წანახში? როგორ წარმოიშვა ნახშირი? — როგორ წარმოიშვა და შეშა რომ დაიწვეს, რჩება ნახშირი.

— კი, მაგრამ მიწაში ვინ დაწვეა შეშა? მიწის გულიდან რომ იღებენ ნახშირს?

ჩაფიქრდა კაკო და მერე თახიკოს შეეცინო და ბაბალი ხმით:

— მართლა, თახო, მიწაში ვინ დაწვეა შეშა?

— ხა, ხა, ხა, ვინ დაწვეა და ეშმაკმა. ხა, ხა, ხა... — იცინის ცილა — ღმერთი და ეშმაკი რომ წაიჩხუბენ, ღმერთმა სცუვა ეშმაკს, ეშმაკმა სამაგიეროს გადასახდელად ღმერთს შეშის საწყობი დაუწვეა მიწაში. . ხა, ხა, ხა...

— აბა ერთი ამდღენს რო იცინი, შენ თუ იცი? — მიმართა თახიკომ ცილას.

— ვიცი. დღეს დილით ჩვენს კოლექტივში იყო ძია ვასო და „პიონერის“ რომ კვითხულობდით, აი, „ხუთწლიანი გეგმას“, მე კვითხე და იმან ყველას გვიამბო ნახშირის წარმოშობა. გინდათ, მე თქვენ გვიამბოთ.

— შენ რო გვიამბო, თვითონ ძია ვასო აგერ არ არის? ახლავე მოვიყვანე. — და წამოხტა თახიკო და გაირბინა მეორე ოთახისკენ.

ცილა და კაკო ერთხანს ერთმანეთს შესტკეოლენ და უკებ ორივენი გაეკოდენ თახიკოს, მაგრამ კართან შეეჩეხენ ძია ვასოს.

— გვიამბე, გვიამბე. ძია.

შესტახეს ცილამ და კაკომ და ხალათის კალთაში სტატეს ხელი.

— აბა, დასხედით და დამიგდეთ ყური.

თქვენ იცით, რომ ბუნებაში უამრავი სხვადასხვა საგანი გვხვდება.

თითო საგანი თავისთავად შესდგება სხვადასხვა ნაწილისგან.

ავილოთ, მაგალითად, შეშა...

— აბა, ხომ გითხარი, შეშისგან ჩნდება მეთქი.

მიხარა უცებ კაცო ცილას.

— მოითმინეთ, მოითმინეთ...

— დაუვდ სული!—მიძახა კაცო ცილამ, რომელიც ძია ვასო კოხი სახეში შესტკეროდა.

— ჰო და ავილოთ შეშა. იგი რომ დაეწვათ, მივიღებთ ნაცარს. რას შედეგია ეს, ცილა?

— ეს დაშლას შედეგია, — უპასუხა ცილამ.

— მართალია, ეს დაშლას შედეგია, ესე იგი ხე რაღაც ნაწილებიდან, ნივთიერებისაგან შესდგება, და როცა მას გვწავთ, ეს ნივთიერება იშლება. ვლტებულობთ ნაცარს, წყალიც გამოიყოფა, რომელიც წვეის დროს ხეზე მუშტებდალ ჩნდება და ხე შეშინებს. მაშასადამე, წვეის დროს წყალი შრება და სხვა ნივთიერება კი ნაცარის სახით რჩება.

რა არის ნახშირი? რა არის წანახშირი?

იმ ნივთიერებას, როგანაც ნახშირი შესდგება ჰქვია ნახშირბადი. თუ ნახშირში მარტო ნახშირბადია, მაშინ დაწვეის დროს ნაცარი არ რჩება, ხოლო ნახშირი, რომელიც წვეის შემდეგ ნაცარს ტოვებს, სხვა ნივთიერებია-საგანაც შეესდგება. ამიტომ არჩევენ ნახშირბადის სხვადასხვა სახეს: ნივთიერება თუ მარტო ნახშირბადისაგან შესდგება, მას ეწოდება გრაფიტი, ხოლო თუ ნახევარი ნახშირბადია და ნახევარი სხვა რამ, მაშინ ეძახიან წანახშირს, თუ 80% ნახშირბადია—მაშინ ჰქვია ნახშირი, თუ 90% ნახშირბადია, მაშინ—ანტრაციტი. და ამათან ყველაზე კარგი ვასათობად იქნება ის, რომელშიც მეტი რაოდენობაა ნახშირბადის. მაშასადამე, წანახშირ, მურა ნახშირი და ანტრაციტი იმხარება სათბობ მასალად.

გრაფიტისგან კი კეთდება ფანქრები, გრაფიტისგანვე აკეთებენ ზეთს მანქანებისათვის.

ახლა კი გადავიდეთ ნახშირის წარმოშობასა და დამუშავებაზე.

თქვენ იცით, რომ ბუნარში შეშა ტოვებს ნახშირს. ვნახოთ, სხვა რამე იძლევა თუ არა ნახშირს. მაგალითად: რკინა, სპილენძი, თიხა და სხვა. არა, ვერ მოგვცეხს, მაშასადამე, ნახშირს იძლევა მხოლოდ ხე. მაგრამ როგორც მოხდა ეს ბუნებაში იქაც ხომ ვინმემ ცუცხლი არ წაუკიდა? ნახშირის გაჩენის დროს არც კი ცხოვრობდა მანქანა ადამიანი. მაგრამ შემდეგ მან მიანიც გაიგო მისი წარმოშობა. დღეს უკვეა ეთანხმება იმ აზრს, რომ ნახშირის გაჩენა ხეების ნელი წვეის შედეგია. მაშასადამე, რას ნიშნავს წვა? აი, მაგალითად, ანთებულ ლამფის შუშაზე წვინი რომ დაადვათ, ჯერ სინათლე მოიკლებს და შემდეგ ჩაქრება.

ასეთივე ამბავი მოხდება, დახურულ ქუჩაქელში ან თებულ სანთელს თუ მოათავსებთ. რატომ ქრება სანთელი? იქ ილივე ჰაერის ის ნაწილი, რომელსაც ეანგბადი ეწოდება. ეანგბადი კი წვეს ხელს უწყობს ..

— ჰო, ჰო, ეს ვიცით,—ამბობს ცილა, მასწავლებელმა გვაჩვენა, დახურულ ქუჩაქელში ეანგბადი დაეკროვა და შიგნით გაეარავებოდა მათელი ჩაღო თუ არა, მას უცებ ალი გაუჩნდა.

— ჰო და, ეანგბადი წვეს ხელს უწყობს.

რა ემართება ხეებს და მცენარეულობას, როგორ ნახშირბადიან ისინი? ვთქვათ, ჰაიბიან, უზარმაზარ ჭორან ტყეში შეიპრა ზღვა. ეს უზარმაზარი ხეები წაიქცევა და ზღვის ფსკერზე დაიძირება. მათ ეყრება სილა, ქვიშა და ამგვარად ისინი დისილიებიან ისე, რომ ვერც კი მოასწრებენ დაღობა-დაშლას. ამ სილას კიდევ ემატება სილა, ტალღები მოაქვთ მთელი გროვა ქვიშის, და დამარხულ ხეებს აწვევა ძალიან დიდი სიძიმე. იმდენად ძლიერია ეს წწევა, რომ ხეებამდე წყალი ვერ აღწევს, და ხე კი დაიწყებს წვეს, ესე იგი ჰაერის იმ მცირე რაოდენობიდან, რომელიც მასში იყო, დარჩა ეანგბადი, რომელსაც იერთებს დამარხული ხე და ჩვენ კი ვიცით, რომ წვა არის ეანგბადის შეერთების შედეგი.

ამგვარად, ეს ხეები ვადიქცევა ნახშირად, ვაქვავდება და ვლტებულობთ მათგან სხვადასხვა ნივთიერებას, როგორც უკვე ვთხარით—გრაფიტს, მურა ნახშირს, წანახშირს, ანტრაციტს. ვავიდა რამდენიმე მილიონი წელი და ზღვამ შეიცვალა თავისი ადგილა, ვადვიდა სხვაგან, და ის დამარხული ხეები კი დარჩა მხელეთზე. შემდეგ ადამიანმა თავისი განვითარებით შეისწავლა ბუნება და მისი კანონები, დაძლია ბუნების წინააღმდეგობა და მიავნო ამ ვაშავებულ ხეებს და გამოიყენა იგი სათბობ მასალად.

ჩვენ ვთქვით, რომ უზარმაზარი ტყეები დაისილებოდა ამგვარად, ასე რომ თუ მივაგნით მის გამოსავალს, ჩვენ გვექნება უზარმაზარ სივრცეზე გაჩენილი ნახშირი. ადამიანმა დაიწყო მისი დამუშავება ჯერ უზარალო წერაქვით და იჩიბით; ახლა კი იმ ადგილებში, სადაც ნახშირი მოიპოვება, ვაყვანილია ვეიარბები და ორბოები, მალაროები რამდენიმე კილომეტრის მანძილზე. თხრის მიწას, სადაც ნახშირი მოიპოვება, და დერეფნების მსგავსად ვაყავთ ვეიარბები. იქ სიბნელეა და სანათურებით მუშაობენ. აი, ასეთია, მოკლედ, ნახშირის გაჩენის ისტორია. დაიბახსოვრეთ და იცოდეთ.

გახო ჩაჩიბია

ზიჟოთ ინტერნაციონალისტები!

იმ დროს, როცა კაცობრიობის ისტორიაში პირველად იკრიბება პროლეტარულ ბავშვთა პირველი საერთაშორისო კონგრესი, სასურველია მოვიგონოთ ეს ფაქტები. ისინი მოგვიტოხობენ მშრომელ ბავშვთა ნამდვილ მებრძოლ თითოერთ დახმარებაზე. ეს იყო მძიმე წინააღმდეგობა. სამჭოთა ქვეყანას თავის დატყდა მოუსალოამობა: ვანსაკუთრებით მძიმე პირობები იყო ვულ ის მხარეში. პური არ იყო, რადგან ახლანდ მარხუდა სამოქალაქო ომის უკანასქნელი ვასროლა. მწელი შეიქნა სურსათ-სანოვავის მცირე მარაგის დამუშეულთათვის მიწოდება—ორთქვამავლები იდგა ჩამქრალეები, ვავონები—დამტერულ-დაზღვრულნი.

ამ დროს ადამიანები დადიოდნ როგორც ლნდები და შომშოლს შულოლობამდე მიჰყავდა ისინი. ამ საშინელებისთვის ვეგრდი არ აუვლიაჲ ჩვენს საზღვარგარელ ამხანავებს, ისინი ენერგიულად ჰკრებდნ საშვლებს: აწყობდნ ლატარიას, კონკრეტებს, რომ ამით იტყეოს სასურველი შეეკრიბათ სამჭოთა ქვეყანის დამუშეულ ბავშვთათვის. ისინი თვითონ იყენენ შიშველი და მუდამ მშვიტი, მაგრამ მათ იცოდნ რუსი ამხანავების მეტი ვაქრება. საზღვარგარელი ამხანავების მიერ შეკრევილებული თანხით შექმნილ იქნა ვოლგის მხარეში დამუშეულ ბავშვთა თავშესაფარი უხვი.

ასე შეასრულა თავისი მოვალეობა საზღვარგარეშად ახალგაზრდობამ. გაეცა რამდენიმე ხანი. საბჭოთა ქვეყანა დაიშალა თავისი ურთიერთობების განკურნება. აკადემია ფარეჯ-ქარხინი, დაიძრა ორთქლმავლები, კვლას გააკეთა გუთინები. მშრომელების გმირული ძალ-ღონით ჩვენ ფესზე წამოიყვანეთ დანერგული მეურნეობა და დღით-დღე უფრო და უფრო ძლიერი გავდივით.

მაშინ საბჭოთა ახალგაზრდობამ თავის წილ შესძლო დახმარებოდა ინგლისელ მემბაროვება ბავშვებს. აღმნიშნული ცხოვრებისა და მუშაობის უფლების მოპოვებისათვის რამდენიმე ვერე ვატილი იყვნენ მემბაროვების. ვერე შმიშლიმა, ვერე პოლიცის ძმომე უჯხებმა, ვერე შრეტიკებერთა რაზმებმა ვერე შესძლეს მათი მოდერეა და მოტემა. საბჭოთა ახალგაზრდობა იმ დღეებში აგრძელებდა საზღვაოგზებს, რომ ზედმეტა პურის ნაჭერთა და ზემდგირე წყილი ფესისკლით დახმარებოდა პატარა მემბაროვებს.

ბევრი მაგალითის მოყვანა შეიძლებოდა პროლეტარულ ბავშვთა მებრძოლი ინტერნაციონალური ურთიერთობის შესახებ. საბჭოთა კავშირის პიონერებმა შეგაროვეს საჭირო სასურველი და ამით მისცეს საშუალება თავის გერმანულ აზნაგებებს გაეზარებულყოფინებანა. მათ თავის დროზე აღმოჩინეს დახმარება გერმანული პიონერების მებრძოლ ვაზით „ბარაბანს“, როცა მას უსასღრობით დახურვა მოელოდა.

ათეულმა დელეგატებმა ინახულეს საბჭოთა კავშირის სხვადასხვა ქვეყნებში და დღეა მუშაობა ჩაატარეს თავის ქალებში. გვეხმარებოდნენ რა მშრომელთა ქვეყნის წინააღმდეგ მიმართული ცილისამაგებისა და სიციხების გაქარწყლების საქმეში, მათ არ შეშინებიათ პოლიციის.

ბევრი რამ არის ვაკეთებული პროლეტარული ახალგაზრდობის მსოფლიო ერთიანი ფორმისის გასამაგებლად უკეთესი ცხოვრებისათვის ბრძოლაში, მაგრამ ეს ჯერ კიდევ ცოტაა, რადგან ჩვენი დახმარება კამპანიიდან კამპანიამდე წყდება. განა ბევრ ჩვენივე მსოფლიო დარეკვის განწყვეტაზე, მოდმიე აგრედირთა დახმარებით საზღვარგარეშად აზნაგებისადმი? რომელი ჩვენგანი, დ. მოუკიდებოდა, ზვიდან მითითების გარეშე, თავის დროზე დაეხმარა და ვაზნაგებ გერმანული პიონერები, რომელნიც გახედლოდ გამოვიდნენ საპირველმისო ბარიკადებზე? რომელ ჩვენგანს ახსოვს ამჟამად არაღლეგალად მუშაობით სულმნეუთული ჩინელი პიონერები? ვინ ეხმარება ყოველდღიურად გერმანულ „ბარაბანს“, რომელიც დიდის წყალობით გამოდის ბერლინში და რომლის თვითიული სტრიკონი ძიხის გერმანულ პიონერებს დამაგვერდის წინააღმდეგ ბრძოლისაკენ, საბჭოთა კავშირის დაცვისაკენ?

უნდა ითქვას გულახდილად, ჩვენ ძალიან ცოტა ვიცით ჩვენი საზღვარგარეშო აზნაგების გაქარვებაზე, მათი კემშარბიად გმირული ბრძოლის შესახებ, ომის საშისშრობის წინააღმდეგ, სკაუტებისა და ფაშისტური რაზმების წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ, მათი დაუღალავი მობრავანდის შესახებ მშრომელთა ქვეყნის—საბჭოთა კავშირის—სასარგებლოდ. ჩვენი ცოდნა უშთავრესად საგაზეთო ცნობებითა არის მოწოდება. როგორებისა და გუნდების მოპოვება მისაწყნება, ერთსაზიანია. ჩვენ ვერ ვინწყავლეთ ურთიერთ გამოცდილების ვაზიარება.

წერილობით იყრება ნაქარვევად და ძალიან წააგავს საკვლისკაზეთი შენიშვნებს და აზგარიშებს: ჩვენ აზნაგები ვართ, ვიყავით აქა და იქ, ვფიქრობთ ამისა და ამის ვაკეთებას.

გამოიგზავნება ასეთი წერილი, და რგოლი თავისუფლად ამოისუნთქავს, არც კია დაინტერესებული, მოუფე თუ არა პასუხი და როდის.

ჩვენი ყოველი წერილი იმაზე უნდა დაბარაკობდეს, თუ როგორ ვაშენებთ სოციალიზმს, როგორ ვამაგრებთ

სკოლებს, რაზმებს, როგორ ცხოვრობენ ჩვენი მამები-მეუშები, როგორ ვეხმარებიან ჩვენს დაბრკავებულნი? ჩვენს კოლექტიურ და ს.ბ.შოთა მებრუნებობს ყოველ ფეხის გადადამაზე უკეთესი ცხოვრების და პაპობისათვის. უნდა შევიანალოთ ჩვენი საზღვარგარეშო აზნაგები ფაქტებით, რომ მათ ეს ფაქტები ცხვირში ამოპრან ყვე-ნა იმათ, ვინც ცილს სწამებს საბჭოთა კავშირს, ვინც ჯერ კიდევ დაღის დახეულთი თვალებით, ეს ფაქტები დაეხმარება მათ ბრძოლაში უკეთესად, ვიდრე ტბილი საუბრები იმაზე, თუ როგორ ჩავატარეთ თამაშობა, როგორ ხალისიანად ვავატარეთ დრო საღამოზე.

გააკარით ფორმურათები, საბჭოთა ქვეყნის მიღწევათა მჩვენებელი—თქვენი ქარხნის ცხოვრებიდან, ჩვენი ურნალ-გაზეთების მუშაობიდან. თითოეულმა ჩვენმა წერილმა უნდა მუდტანოს ჩვენს საზღვარგარეშო აზნაგებს ბევრი ახალი აზრი, მხნეობა. გასხვადესთ: ჩვენი საპირველმა მათა საპირველაც არის.

გვაქვს თუ არა ჩვენ უფლება მიღებული წერილები ჩავყაროთ არქივის მტრითა უთებში? ვანა ჩვენ არ უნდა წყუეთხოთ იმინ ჩვენს გარშემო მყოფთ—ფარეჯ-ში, სახლში, საერთო საცხოვრებელში. მუშებსა და ახალგაზრდებს? თითოეული ასეთი წერილი უნდა გახდეს ღებრი, რომლის გარშემო ჩვენ აღვზრდით ნამდვილ ინტერნაციონალისტებს. მხოლოდ, სიტყვის მოპყვის საქმე—ჩვენი საზღვარგარეშო აზნაგებისადმი დახმარება.

ჩვენი ინტერნაციონალური ურთიერთობა რაღაც მოძველებული ფორმებიდან გამომდინარეობს. თუ ჩვენ გვაქვს მიმოწერილი—უქველად რგოლებთან. რატომ არ უნდა ვაღმოვიტინოთ რგოლ „წითლარმიელი“-ს გამოცდილება (მოსკოვის ერთ-ერთ რაზმში)? გარდა თავისი რგოლიდან მიმოწერისა, თითოეული პიონერი დამოუკიდებლად ამაში მიმოწერით კავშირს საზღვარგარეშად აზნაგებთან. „წითლარმიელს“ არ აკლავა წერილები. თითოეული წერილის შესახებ იცის არა მარტო რგოლმა, არამედ მათ გარშემო მყოფმა ახალგაზრდობამაც.

აი, კიდევ მეორე რგოლი „კიბი“, ქალ. ჩერდინდანი. ის კიდევ უფრო შორს აწვდა თავის მუშაობაში და სერთაშორისო რეკლუციის მებრძოლთათვის საქმინ დახმარების მაგალითს ვვიჩინებთ.

— ყოველთვიურად ჩვენი რგოლი ავროვეს მანდის, რომელსაც ვუგზავნიან რემდისის უჯრედის მეშვეობით ლოდის საპარტიზროში მყოფ ერთ-ერთ აზნაგს ფულს ჩვენ ვმოულობთ კოლექტიურად: ვავროვებთ ლითონის ნაბტერევეს, ქალღებებს, ყდას ვუკეთებთ წიგნებს და სხვა-სა. ეს პატარა, შეუმწივრელი მანეთი, რგოლის კომუქტიურთა ძალ-ღონით ასე ვავროვებთ მოპოებული, კომუქტების მიერ ინტერნაციონალური მოვალეობის უღრესად შეგნებულად გაგების საუკეთესო მჩვენებელია.

საერთაშორისო ბავშვთა კონგრესმა უნდა დასძრას ადგილიდან ინტერნაციონალური ურთიერთობის საქმე.

თუ თითოეული რგოლი, თითოეული ჯგუფი ბავშვების მიღწევს (ოცხება მებრძოლ კავშირს და აღმოუქმენს ყოველდღიურ დახმარებას საზღვარგარეშო აზნაგების ერთ ჯგუფს მინც, ჩვენი ვიგრძნობთ მასში ჩვენი ორგანიზაციის ძლიერებას. მთელი ქვეყნის ყოველ კუთხეში გახეული ნაირ-ნაირ ენაზე მოლაპარაკე ახალგაზრდობა, სხვადასხვა რასისა და სხვადასხვა ნაციის, შეწყვიტოებული ერთი აზრით, ერთი ნებისყოფით, იბრძოლებს მსოფლიო მშრომელთა ქვეყნისთვის და ამ ბრძოლაში შეუღრეკლად დაიხმარება ერთიმეორეს.

გააღივ მოსავლიანობა! გვახ პოლგეპრანოგაში რაითიკი! ჩვენ პოლგეპრანოგის მოგხრა პარტი!

„მკვლევარად ცხოვრება, როგორც ომამდე ცხოვრობდნენ, შეუძლებელია და ისეთი ცარცვა ადამიანის ძალ ღონისა და შრომის, რომელიც დაკავშირებულია წყრილი ცალკეულ გლხურ მეურნეობასთან, შეუძლებელია გავრცელდეს. რაჯერ და სამკურ დიხოვრება ადამიანის შრომა მიწათმოქმედებისა და მეურნეობისათვის, ამ დაქუცმაცებული წყრილი მეურნეობიდან რომ საზოგადოებრივ მეურნეობაზე გადავიდოდეთ“ ასე წერდა ვ. ი. ლენინი.

ხუთწლიანი გეგმით კოლმეურნეობაში გაერთიანებული იქნება მოსახლეობის 19 მალიონი სული. პიონერები პარტიის ერთგული თანაშემწენი არიან კოლექტივისაციის გეგმის განხორციელების საქმეში.

ჩვენ უნდა მოვაწყოთ ექსპურსიები ყველა მახლობელ საბჭოთა მეურნეობაში, კოლმეურნეობებში, რომ მათ მაგალითზე დაიწყოფნენ ასეთი მეურნეობის უბირატესობასა და სარგებლიანობაში.

უნდა ავუხსნათ მოსახლეობას და მშობლებს მეურნეობის კოლექტიური ფორმების მიზანშეწონილობა.
უნდა მოვაწყოთ წამკვითხელების ჯგუფი ქიხ-სამკითხველობთან, წითელ კუთხებთან, გლეხების ქიხებთან;

კოლექტიურად დავეხმაროთ კოლმეურნეობებს, მოვაწყოთ საზაფხულო მუშაობანი მინდვრად, ბოსტანში, ბაღში, ფრინველების მოვლაში.

მოვაწყოთ მუშაობა კოლმეურნეთა ბავშვებში, მოვაწყოთ ბავშვი და მოვლენბი კოლმეურნეთა და სოფლის ყველა ბავშვისათვის მინდვრად მუშაობის პერიოდში.

კულტურულად დავეხმაროთ კოლმეურნეთა ბავშვებს და აგრეთვე კოლმეურნეობის მთელ მოსახლეობას: დავდგათ რადიო, მოვაწყოთ მოძრაი კინო და წითელი კუთხები.

კოლმეურნე პიონერებმა უნდა აიღონ თავის თავზე დავალება მოსხმე წერა-კითხვის უცოდინარობა თავისი კოლმეურნეობის ყველაში.

მინდვრებიდან ბაჰაჰამებით მჰელი ღარი, პარს ბავშვებში კოლმეურნეობის ცხოვრებას

ბავშვები აწყობენ ბავშთა კოლმეურნეობებს, ოროლოვის ოლეის ნოვოსილკის რაიონში მუშაობს ორიათასი ბავში 28 არტელში.

ეგრედვის ბავშთა კოლმეურნეობამ მიზნად დაისახა: მოაწყოს მთელ სოფელში ბოს ტნები და ბაღები, დაარსდეს ბაღი ბაღად გადაქციოს. შემოდგომაზე მათ აიღეს უუთი, შეაგროვეს მოქმეტილ-გადაყრილი ვაშლი, შემდეგ გამოაცალეს მის თესლი და დასათესეს. წამოიზარდნენ ვაშლის ბაღები. ასე მოაწყვეს მათ ხილის სანერგე. მომავალ წელს ისინი დაამკაყოფენ ყოველ მეურნეობას ხილის ნერგებით.

გასულ წელს ბავშვებმა გაყიდეს 68 მანეთის კომბოსტო, ხოლო ამ წელს სოფლის საბჭომ მისცა დავალება ბავშთა კოლმეურნეობას—გააშენონ კომბოსტის ნერგი ყველა მოქალაქისათვის.

მიღებული ფულით ბავშვებმა იყიდეს თესლეული და ინენტარი თავისი კოლმეურნეობისათვის, უყიდეს ქუდები უღარიბეს მოსწყალებებს. ფულის ნახევარი მოხარდა მოსწყალებების ცხელ სასუბეს.

გლეხებმა, დიანახეს რა კოლმეურნე ბავშვების კარგი მუშაობა, მოუტრეს კოლმეურნეობის კიდევ ნახევარი ჰექტარი საუკეთესო მიწა და გაუზიხიერეს მთელი ბოსტანი. მოხერხისათვის, რომელიც ბავშთა კოლმეურნეობას ეყოლება შემოდგომიდან, გლეხებმა თივა მისცეს ბავშვებს. განსაკუთრებით განვითარებული ბავშთა კოლმეურნეობები უკრაინაში. მათ საკუთარი წესდებაც ეი აქვთ.

აი რას გვიამბობდა შეკრების ერთი უკრაინელი დელეგატი: „მოკლედ ვიამბობთ იმის შესახებ, თუ როგორ იწყება ბავშთა კოლმეურნეობები. ჯერ პიონერები ეწყობიან და შემოაქვთ პაი—შაური. ამ ფულით ყიდულობენ თესლეულს, ხარბლებს და სხვ. ჩვენ დავადგინეთ, რომ თესლეული უნდა მისცეს პიონერებს საკრედიტო ამხანაგობამ. შეიძლება პიონერებს არ ჰქონდესთ ფული თესლის საყიდლად; მაშინ საკრედიტო ამხანაგობა უნდა დაეხმაროს მათ ამ საქმეში. შემდეგ ბავშთა კოლმეურნეობას შეუძლია იმუშაოს საკუთარი საღრებით, ვინაიდან მის ექნება ფული საკუთარი პროდუქტების გაყიდვის გამო.“

თუ ღარიბებს არ შეუძლიათ შემოიტანონ ასეთი პაი, რაც გათვალისწინებულია, მაშინ კოლმეურნეობამ უნდა გადაიხდოს 10% თავისი მოგებიდან, რომელიც მიიღება პროდუქტების დამუშავებიდან. ამ ფულით შეიძლება დავეხმაროთ ღარიბებს კოლმეურნეობაში შესვლისათვის.“

ბავშთა კოლმეურნეობების მუშაობა უნდა მიმდინარეობდეს უფრო გამოცდილი ბავშვების ხელმძღვანელობით, მასწავლებლის ან რომელიმე მცოდნე პირის მეთვალყურეობის ქვეშ.

ჩივიან ჩენი ბავშვები, რომ ვერ შოულობენ კროლიკებს. ამისათვის პიონერბაშვები უნდა გადაიქცენ კოლექტიური საკროლიკეების ბუდედ, არტლებად; უნდა მოვიხიზოთ, რომ მათი მომარაგება იქისარ სასოფლო-სამეურნეო სადგურებმა. კოლექტიური საკროლიკეები კი მიაწვდიან ბავშვებს ჯიშთან კროლიკებს.

პიონერები ბავშობიდანვე უნდა შეეჩვიონ კოლექტიურ მუშაობას. ცენტრალური ბიურო საჭიროდ თვლის შემდგომც განვავითაროთ ასეთი სასოფლო-სამეურნეო არტლები.

ვაიძლეოთ დედაშიწა გააიდღოს მოსავალი.
გასულ წელს ბავშვები ურჩევდნენ თავის მშობლებს ეთესათ დახარისხებული თესლი. დღეს ბავშვები არა მარტო თავის მეურნეობაში ახარისხებენ, არამედ აწყობენ სოფელში თესლის წმენდას. დახარისხებული თესლით თესვა აიღებებს მოსავალს 10%.

არის ერთი პატარა ქვეყანა—ბელგია. ის ერთ ჩვენ ოლქზე პატარაა. იქ ცოტაა გლეხობა, ხალხი უმთავრესად ფაბრიკებში მუშაობს. ჩენი ქვეყანა ბელგიასთან შედარებით უდიდესია. მაგრამ მოსავალი ბელგიაში ბევრჯერ უტეეთესია ჩვენსაზე.

ყველა დიდი ქვეყანა ჩვენზე წინაა. გერმანიაში ჰექტარი იღებდა 21/2 ტონა მოსავალს, ჩვენში კი 3/4 ტონას. ასეთი მოსავალი გერმანიაში 200 წლის წინად იყო. არიან ისეთი გლეხები, რომლებსაც არაფერს გულისათვის არ სურთ ძველ ადამ-წესებს დაშორდნენ. ისა-

ნი ამბობენ: როგორც მამა-პაპა მუშაობდა, ჩვენც ისე ვიმუშავებთ. ისინი თვითონ არიან თავისი თავის მტრები. და მათ წინააღმდეგ, ამ გლეხების ჩამორჩენილი განწყობილების წინააღმდეგ უნდა ავებნდრდეთ; პირველი შეტევები უკვე დაიწყო.

გამოიღვიძა სოფელმა კრანსპალოვკამ (უკრაინაშია), დარბიან ადამიანები ქუჩებში, დილის ყინვისგან აჭრიალა პურით დატვირთული მარხილები. ყველა მიემართება სოფლის შუაგულში, სადაც შეუწერებელი ხმაურობს ტრიერი. უკვე მოვიდა დამახარისხებელი რაზმი, პიონერების მიერ მოწყობილი. პირველ რიგში ბავშვები ეხმარებიდნენ თს-სოფლის დახარისხებაში ღარიბებს, წითელარმიელების ოჯახებს—მათ დაუხარისხეს 10 ტონა. ტრიერის ირგვლივ წიგნებს, გახეთქებს კითხულობენ, მთელ საქმეს პიონერები აწყობენ.

ასეთი ფაქტები ბევრია. ნორჩ პიონერთა ცენტრალური ბიურო მიზნად ისახავს მიაღწიოს თსლოს 100%, დახარისხებას კოლმეურნობებში და პიონერების შშობლების მეურნეობებში. უნდა მოეწიოს დამახარისხებელი ბრავადაც, დემონსტრაციები, მოვითხოვონ შშობლებისგან, რომ მათ სთესონ სუფთა მარცვალი.

დავეწიოთ ამერიკულ დედალს.

გლეხურ მეურნეობათა დედალები ყოველმხრივ უპატრონონი არიან. ცხოვრობენ ისინი სიცივეში, ქუჩაში, თითქმის მშიერნი. ამის გამო ისინი სდებენ წელიწადში 40-50 კვერცხს, მაშინ, როდესაც მათი სახლგარეო დობილები და ჩვენშიც მსხვილ კულტურულ მეურნეობებში დედალები სდებენ 300-300 კვერცხს წელიწადში. რუსეთში თითო მეურნეობაზე დაახლოებით მოდის რვა დედალი, დანიაში—ასი, ხოლო ამერიკაში—75. თუ ჩვენს მეურნეობაში იქნებოდა 5 დედალი, რომელნიც წესიერი მოვლის პირობებში მოგვცემდნენ 200-200 კვერცხს, მეურნეობა წელიწადში 50 მანეთ მოგებას მოგვცემდა.

თუ ყველა ერთგულად მოეკიდებთ ხელს ქათმების უპატრონობის მოსპობას, მაშინ შეეძლებთ ჩვენი ქვეყნის შემოსავლის ბევრი ათეული მილიონი მანეთით გაიდგებას. ამას უნდა მოკიდოს ხელი ყველა ბავშვა (როგორც ქალაქში, ისე სოფლად), უნდა მივადწიოთ იმ მდგომარე-

ობას, რომ ჩვენი დედალი არა თუ დაეწიოს, ანაზღაურდეს ვაუსწროს კიდევ დანისი და ამერიკის დედალს. **საკავშირო პიონერთა შეკრებაზე პიონერებმა ხელშეკრულება დასდეს „პატიცევოსოიუზთან“.** ამ ხელშეკრულებით მათ დაივალეს:

1. მოაწიონ 5 წლის განმავლობაში მეფრინველობის ხუთიათასი ამხანაგობა, ხუთიათასი კოლექტიური საქათმე და წიწილების ხუთიათასი ზინა.

ყოველმა ამხანაგობამ თავის საცდელ კოლექტიურ საქათმეში პირველ სამ წელს ქათმების რიცხვი 25-მდე უნდა აიყვანოს. ყველა კოლექტიურ საქათმეში უნდა იყოს 125000 ქათამი.

მომავალს ორ წელში ამხანაგობამ უნდა გამოიყოს 25-25 ქათამი სხვა პიონერობებთან და სკოლებში არსებულ მეფრინველეთობისათვის, ყველა ამხანაგობამ კი უნდა გამოიყოს 125000 ქათამი.

2. ყოველ გლეხურ მეურნეობას შეემატოს ორი დედალი. კვერცხის კარგი მდებელი. ეს მისცემს სახელმწიფოს კიდევ 50 მილიონ დედალს, 5 მილიარდ კვერცხს, 150 მილიონ მანეთად ღირებულს.

3. პიონერები მოვალენი არიან მიიღონ აქტიური მონაწილეობა მეფრინველეობის სხვადასხვაგვარი კამპანიის ჩატარებაში:

- ა) დამზადება და კონტრაქტაცია ფრინველების, კვერცხების, ფრთების, ბუმბულის;
- ბ) ბრძოლა მასიურ დაავადებასთან;
- გ) კვერცხების შეკრება უახლოეს ინკუბატორში წიწილების გამოსაჩეკად. სალი კვერცხების გავრცელება გლეხურ მეურნეობებში;
- დ) მონაწილეობა მეფრინველეობის გამოფენებში, კონკურსებში და სხვ.

4. პიონერები ყველა დაინტერესებულ ორგანიზაციებთან ერთად ატარებენ ყოველწლივ მეფრინველეობის საგაზაფხულო დღესასწაულს—ქათმის დღე.

5. სოციალისტური ხელშეკრულების წარმატებით განხორციელების მიზნით პიონერგანზიხავთ ატარებს მასიურ საკავშირო შეჯიბრებას (რგოლები, რაზმები, რაიონები, ოლქები და სხვ.)

ფასი 25 კაპ.

ცპ 52 აკფხ

რედაქტორი—სარედაქციო კოლეგია